

Hind 23 krooni

HEA LAPS

J A T E M A SÕ B R A D J A S U G U L A S E D

Postritel:

Good Charlotte

Pink Tank

Õhus on
õhku

Uus järjejutt
"Roxanne"

Kullo
noortekunst

Kogu tõde
harakast

Mustkunstitrikk

Enesekindluse
nippe

<http://kommikas.kalev.ee/healaps/>

9 771406 344067

Oktoober

Kuldseid lehti loob oktoober...

Maa on nagu kullatoober!
Käsi kullas, kõnnib kass,
rikas nagu purikas!

Kassi pea läks sassi kullast -
massilisest kassikullast
suurte vahtrapuude all
puudub ülevaade tal.

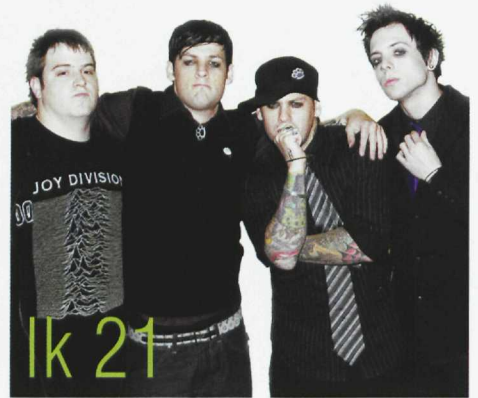
Aga siilile kaks kaske
pähe pillub siilivaske.
Hea, et siili kaitseb okas -
muidu oleks uni mokas!

Leelo Tungal

WWW.LASTEKAS.EE

Kes-Mis-Kus? Nr 10-2007

Kaaneplilt: Reilika Saks Kullo kunstiringist

- 3 Sigrid Salutee, Kaarel Juurma, Andrus Noraku, Arvi Uusi luulet
- 4 Muinas-Julle võistluse tornilood
- 6 Kunst: Kullo kunstiring
- 7 Tiit Kändleri lugu õhust
- 9 Marie Metsuri järjeutt "Roxanne"
- 12 Puu-viktoriin
- 13 Naeru-uss
- 14 Parimatest õpetajatest
- 15 Mustkunstnik Ande trikk
- 16 Andres Jaaksoo unejuttudest
- 18 Mis uudist?
- 19 Peep Veedla Haraka-lugu
- 21 Poster 1: Good Charlotte
- 22 Poster 2: Pink Tank
- 25 Kirjanurk
- 26 Üuemängud lompide ja lehtedega
- 27 Ilmar Trulli ristsõna
- 28 Anneli Orgusaare enesekontrolli-test
- 30 Lully Gustavsoni ehtemeisterdus
- 31 Oma sulega – Anar Agajev
- 32 Liikluskeerises
- 33 Beatrice laulis Hollywoodis
- 34 Barbindus: ametitest
- 35 Reet Mängel-Juuse koomiks
- 36 Uus mererööviraamat ettelugemispäevaks
- 37 Ilmar Tomuski Volli-lugu
- 38 Steni võistluselt: Lilian Tennisbergi mardikajutt
- 39 Järjehoidja
- 40 Pop: Pink Tank
- 41 Kodu keset linna
- 42 Sabina Zinovjeva Kullo huviringidest
- 43 Lego

Väljaandja: Mittetulundusühing "Hea Laps"

Harju 1, 10146 Tallinn Tel. 631 44 28

Hea.Laps@mail.ee

Trükk: Reusner

Ajakiri Hea Laps ilmub kord kuus

Toimetaja Leelo Tungal, leelo@healaps.ee

Levijuht Britta Korzets, britta@healaps.ee

Kujundaja Vivika Kalt, vivika@healaps.ee

Metsas konutab unine siil,
jõe kohal ei lenda enam kiil.
Õhtul väljas kuulda rohutirtse,
nende näolt ei leia kortse,
lauldes neil on lõbus nagu peas,
siristavad kooris rõõmsalt reas.

Kaarel Juurma Viluste Põhikoolist

Sügis

Kõigil meel on õnnest nõder –
külla tulnud vana sõber.
Ta ploomid puu pealt alla nügis:
on kätte jõudnud kuldne sügis.

Nüüd lastel meeles mölgub üks,
et varsti jalas sügispuks.
Sügisel nad uue hooga
teel on koolist tarkust tooma.

Kukeseened, põdramokad
elevile viivad kokad.
Kes nüüd enam ihkab torti,
kui metsas seeni sada sorti!

Sügis puult viis lehed ära,
ei sest tõusnud kisa-kära,
sest enne saime vahtida
neid värvikirevatena.

Lõbus siilipoiski luurel,
kust saaks toitu varuks juurde.
Ka inimeste viljasalved
on valmis vastu võtma talve.

Sigrid Salutee Liivalaia Gümnaasiumist

Arvi Uus

Pilvekalad

Taeva tõusis pilv nii tume...
Pilv ei olnud vihma-, lume-,
sisaldas ta konni, kalu –
päris priskeid, noori, vanu.
Õhus lennul pilvekalad,
maitsevad neil sügispalad:
kummikud ja mömmikud!
Kõike söövad, sunnikud!

Täname
Kultuuriministeeriumi,
Kultuurkapitali ja
Hasartmängumaksufondi

Suur aitäh Haridus- ja
Teadusministeeriumile,
kes tellis ajakirja 585-le koolile!

Andrus Norak

Puukindlus

Puule võid sa olla kindel,
tema seisab ikka postil.
Puul käib pesitsemas linde,
puu on vee ja mulla kostil.

Puudel võrad on ja juured,
oksad kõik on oksakohal.
Puud on väarikad ja suured –
need, kes alati on kohal.

Mina tulen, mina lähen
sedamööda, kuidas tahan.
Neid, kes paigal on, on vähe...
Ära sina sae neid maha!

Võistlustööd

Muinas-Julle

Hanna-Luisa Alnek Põltsamaa Ühisümnäsimist

Ühe kurva torni lugu

Ühel päeval ehitati 20 m kõrgune torn ja selle ümber olid kogu aeg lapsed. Torn sai valmis aasta pärast, siis lubati inimestel talle lähedale minna ja torni katsuda. Torn oli rõõmus, et tal oli nii palju sõpru. See torn oli roheline. Osa lastest naeris torni üle, et ta sihukest värvi oli. Varsti harjus torn sellega aga ära. Aasta pärast oli tornil tulemas sünnipäev, kuid lapsed ei käinud enam tema juures. Torn lootis väga, et leiab endale sõbra. Jõudiski kätte torni sünnipäev, kuid ta oli kurb, sest keegi ei õnnitlenud teda. Samas lähedal mängisid lapsed, torn vaatas igatsevalt nende poole. Järgmisel päeval tulid hästi suured poisid, kes hakkasid kividega torni loopima. Torn oli õnnetu ja soovis, et variseks parem kokku. Ta mõtles välja salakavala plaani: torn ei lasknud kellelegi end puudutada ja kui keegi puudutas, lasi torn kohe ühe kivi talle pähe kukkuda. Lapsed tulid seda torni järgmisel päeval lammutama, kuid neil ei õnnestunud see. Torni üheks unistuseks oli kaunimaks saada. Ühel päeval oli nii kuum, et torni värv sulas ära ja see värv oli tulikuum. Torn mõtles, et ta on kole, aga päike tuli tornile appi ja tegi müüridele loomade kujusid: delfiine, hobuseid ja karusid. Torn ootas veel palavamat päeva, aga tuli vihmane päev ja torn sai üleni puhtaks ja siis oli ta ilus. Õnneks jäid ka loomade pildid alles. Ühel päeval tulid remondimehed sinna ja rääkisid omavahel. „Peaks selle torni maha võtma.” – „Kas sa räägid tõsiselt?” – „Ega ma naljata, muidugi räägin tõsiselt!” Torn muutus jälle kurvaks ja seisis edasi oma koha peal. Tal ei olnud tuju midagi teha. Peagi tulid uuesti mehed oma suurte haamritega ja püüdsid torni lammutada. See võttis palju palju aega, sest nad said kümne tunni jooksul vaid ühe telliskivi ära võtta. Meie torn tegi end nii kõvaks. Mehed võtsid siis masinad appi. Tornile ei meeldinud suur kollane masin, mis tuli öösel sinna ja millel olid teravad metallist asjad küljes. Suur kollane masin oli traktor. Töömehed jätsid traktori ööseks sinna ning torn ja traktor said sõpradeks. Torn rääkis, mida temaga teha tahetakse ja neil tekkis oma plaan. Traktor viis torni ettevaatlikult öösel ära. Hommikul, kui töömehed kohale jõudsid, oli torn kadunud. Üks väike tüdruk nägi, et keegi ei olnud traktoris, kui see öösel sõitis. Ta väitis, et see oli kummitus. Torni ei leitudki üles. Torn peitis end ühe vana prügila juures, kus inimesed enam ei käinud. Seal olid kassid tema ümber ja torn oli rõõmus, et kuskil ei olnud kividega lapsi. Tornil oli seal palju kassidest sõpru, tal oli kellelegi oma muresid ka rääkida ja kassid said endale kodu.

Janek Liivalaid
Palivere Põhikooli 7. klassist

võistluselt

Mõtteid Õismäe tornmaja aknal

Jälle seesama roosa jopega vana naine jalutab oma karvase koeraga. Jälle needsamad vene lapsed mängivad mänguväljakul. Kuskil on ilmselt tulekahju, sest kuulen tuletõrje sireeni. Meie maja õues on juba rohi rohelisemaks läinud ja võililled on ka mullast ninad välja pistnud. Ah, kuidas mulle meeldib kevad!

Appi! Jälle me kolisime. See kõik sai alguse sellest, kui ema sai nii – öelda “parema” töö Tallinnas. Varem elasime Pärnus. Ma pidin kooli vahetama ja kõik mu sõbrad jäid sinna. Me olime juba aasta aega Lasnamäel elanud ja ema lubas pidevalt, et varsti saame parema elukoha. Aga, noh, siin see siis ongi. Õismäel, suures tornmajas. Ma olen emale tegelikult tuhat korda öelnud, et vihkan kõrgetes majades elamist. Need suured tornmajad nagu vestaksid mulle mingit hirmuäratavat, aga samas ka võimsat lugu. Ema lubas mulle, et küll ma ära harjun, aga arvan, et seda ei juhtu vist küll kunagi. Igatahes siin me nüüd siis elame. Kolmetoalises korteris. Ema, mina ja mu vend Marko. Ma ei saanud isegi oma tuba ja pean seda vennaga jagama. Marko ütles küll, et tema meelest on need majad kangesti ägedad.

Ühel pühapäevaõhtul otsustasime, et luusime veidi ümbruses ringi, noh, läheme jalutama. Mulle tegelikult meeldib jalutada, aga sel õhtul ei olnud mul lihtsalt isu ja pealegi tahtsin telekat vaadata. Nii jäingi üksinda koju. Alguses ma vaatasin üht filmi, aga siis panin teleka kinni ja hakkasin hoopis aknast välja vaatama. Kuna siit ülevalt on ümbruskond hästi näha, otsustasin kirja panna kõik, mis ma aknast näen ja mida inimesed all õues teevad. Sellest ajast peale ma vaatangi iga päev aknast välja ja panen kõik kirja. Nüüd mulle isegi meeldib tornmajas elada ja vahest oli emal õigus, et millalgi harjun ma ikkagi ära. Kuigi minu meelest kõnelevad suured tornmajad küll kõik ühte ja sama lugu.

Hanna Maria Aunin Tallinna Vanalinna
Hariduskolleegeiumi 6. klassist

Ultramoodne kool – torn

Meile oleks väga vaja ultramoodsat koolimaja. Et laste nägu poleks morn, võiks koolimaja olla torn

Torn võiks olla kõrge, moodne, aga hinna poolest soodne. Koolis käia oleks kihvt, kui torni mööda liiguks lift.

Kõrgelt vaade ülihea, ainult pööra veidi pead. Loodust hea on uurida, numbreid, tähti puurida.

Torni tipust kõlab hääl nagu kõrgel püüne pääl. Klaverit meil poleks vaja – loodushääli kõikjalt kajab.

Väiksed klassid kõige all, suuremad on üleval.

Igal aastal tõuseb laps jälle korrus kõrgemaks.

Kaidar Virks
Kauksi Põhikooli 3. klassist

Fantaasiatorni sõnum

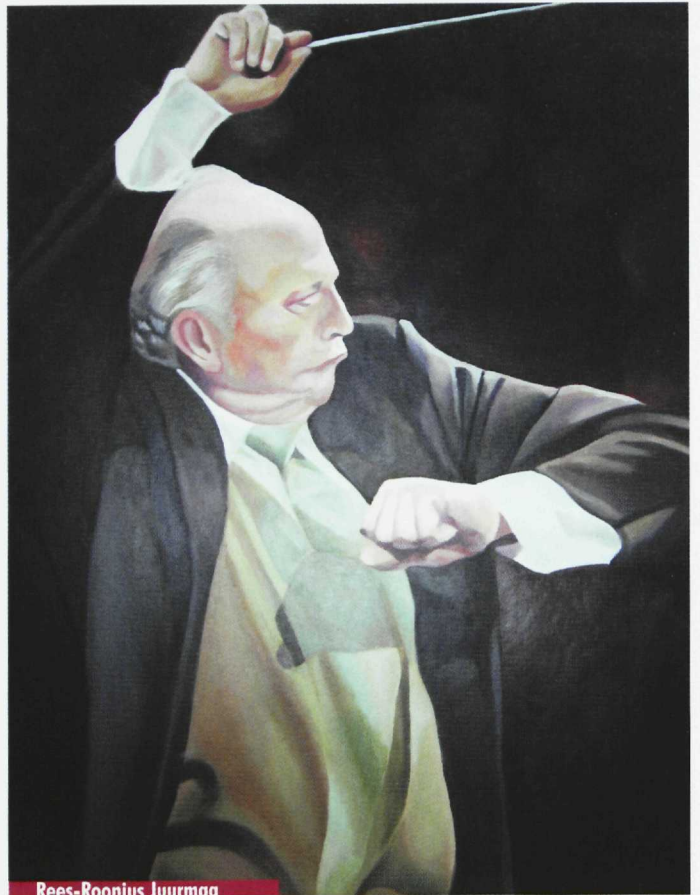
inu nimi on Liiklustorn. Liiklustornina olen väljast torn nagu torn ikka. Ma

olen tehtud betoonist nagu mõni muugi torn. Minu sees on aga kõik teistiti kui teistes tornides. Iga poole on joonis- tatud erinevaid liiklusemärke, sõidukeid ja inimesi. Siin sees käib tihe kontroll. Siin on politseinikud, kes ei ole tavalised korraldajad, vaid liikluspõlitseinikud. Nad kontrollivad kõikvõimalike tehniliste vahenditega liiklust linnas ja maal, merel ja õhus! Torni tipus olevast saatejaamast saadetakse sõnumeid teistesse tornidesse. Tornis olevate tehniliste võimaluste tõttu on see näiliselt imelihtne, kuid tegelikult nõuab tarka tegutsemist. Lisaks tavaliiklusele kontrollitakse sellest tornist nii liiklusevahendites olevaid sidevahendeid kui ka eraldi arvuteid – raale. Avastatakse kõik, mis on osutunud kuritegevuse vahendiks. Sealtsamast jälgitakse kurjategijategi liikumist, eriti neid, kellel on kiibid. Torni seadmete abil saab levitada kiirkorras sõnumeid teistesse maadesse, olgu need siis hoiatavad või hoopis tänuavaldavad. Tornis olev tehnika on näide sellest, et me oleme arenenud riik ja meil töötavad targad inimesed. See tähendab, et minu kui torni sõnum on aidata politseinikke nende raskest tööst.

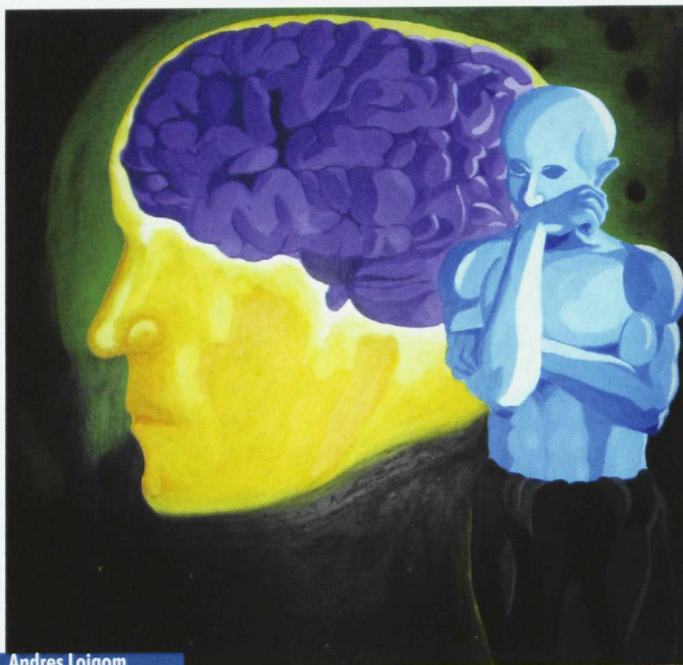
Triinu Hordo
Jõgeva Ühisgümnaasiumi 5. klassist

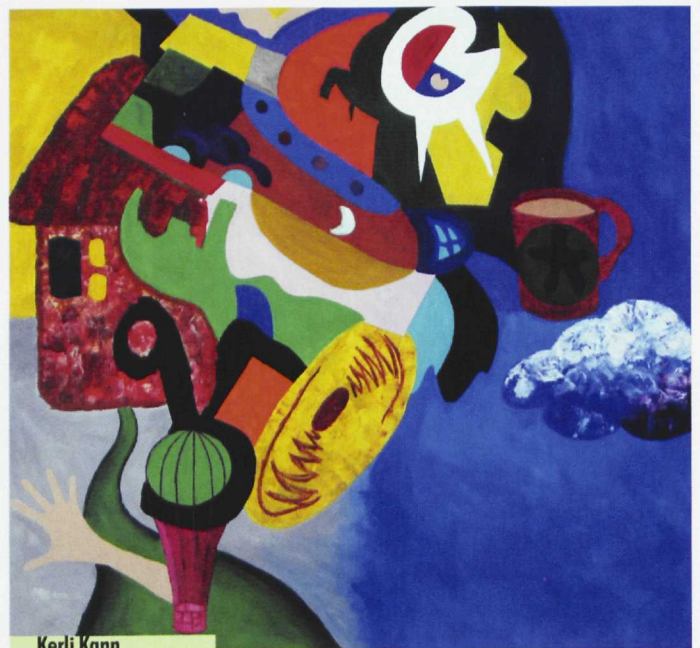
Annelisa Randmaa

Rees-Roonius Juurmaa

Andres Loigom

Kerli Kann

Madli Silm

Tallinna Huvikeskus "Kullo" kunstiring
 Õpetaja: Kersti Linnamügi

Ei saa me läbi õhuta

Tiit Kändler
teaduskirjanik

On üks asi, mida vajame elamiseks kõige enam. Isegi enam kui toitu, enam kui vett, enam kui maad jalge all. Ja kummalisel kombel on just see asi nähtamatu ja käega kinni püüdmatu. Ja veel kummalisemal kombel sisaldab see asi üht väga mürgist ainet. See vältimatu asi on õhk. Ja see tugev mürk on õhus leiduv hapnik.

Ilma toiduta saame läbi nädalakese-paar. Ilma veeta päeva-paar. Ilma õhuta vaid minuti-paar. Hapnik aga roostetab läbi raua ja vase, ajab mädanema õunad ja kapsad ning sööb võimaluse korral auklikuks ka meie viimased püksid. Ja esimesel võimalusel aitab põletada maha meie metsa. Kuidas siis ometi me seda mürki nii vältimatult vajame?

Kui tahetakse midagi head ütelda, siis sõnatakse: "Ma vajan sind nagu õhku!" Kui aga halba, siis kõlab: "Sa oled mulle nagu õhk!" Nii et õhus on nii head kui halba? Kui ollakse närvis, siis soovitatakse kümme korda sisse ja välja hingata, enne kui oma suhtumist näitad. Kas siis õhk rahustab?

■ Mürk, millest enam ei pääse

Iga inimene hingab ööpäevas sisse ja välja umbes 11 000 liitrit õhku. See tähendab, et kogu Eesti elanikud hingavad oma elu jooksul kokku Eesti kohal oleva õhukihi, mis on kuus meetrit paks. Nii et seda pole ju palju, kui teada, et hingamiseks sobilik õhk ulatub umbes kolme kilomeetri kõrgusele. Kuid alati pole see olnud nõnda. Kui elu Maal tekkis (mis juhtus umbes kolme ja poole miljardi aasta eest) polnud Maa kohal sellist õhku nagu praegu. Mis meile oluline – seal polnud hapnikku peaaegu ollagi. Ning just seepärast saidki tekkida esimesed ainuraksed bakterid, kes poleks hapnikku talunud silma otsaski, kui neil vaid silm oleks olnud. Sest hapnik on väga aktiivne, ja reageerib teiste molekulidega väga usinalt, nii et neist molekulidest ei jäägi suurt midagi järele.

Kuidas hapnikku Maa õhu sisse kogunema hakkas, ega seda päris täpselt teatagi. Üks võimalus on, et see tekkis, kui vesi väga energilise ultraviolettkiirguse toimele hapnikuks ja vesinikuks lagunes. Teine võimalus on aga, et nende bakterite seas, kes valitsesid Maad tervelt kaks miljardit aastat, enne kui

muud eluvormid arenema hakkasid, tekkis kuidagiviisi oskus kasutada ära Päikese kiirgust. Tähendab, tekkisid esimesed taimede laadsed olendid, mis kasutasid ära õhus oleva süsihappegaasi ja selle päikeselt tuleva energia abil lagundasid süsinikuks, millest ehitasid oma keha, ja hapnikuks, mis jäi õhku alles. Need algseid taimed on siiani elus, ja meie oleme neid hakanud kutsuma sinivetikateks, ning oleme veel pealegi pahased, et näe, ei lase sunnikud meid ujuda, sest ärritavad nahka. Kuid ainult tänu sinivetikatele saame me praegu Head Last lugeda.

Aga olgu, kuidagiviisi suutsid bakteritest arenenud hulkraksed lõpuks ära õppida, kuidas seda mürgist ainet hapnikku saaks ära kasutada ja panna see tööle oma keha tarbeks energia tootmiseks sellistes raku osakestes nagu mitokondrid.

Nii et nüüd ei saa me läbi hapnikuta. Kuid sellega on ka muret, sest hapnik, kui seda on rakus küllaldaselt, sööb läbi ka rakus oleva pärilikkusaine DNA. Ja nõnda tegutseb rakus hapniku hävitustöö vastu terve armee erilisi molekule. Mida moodsas keeles nimetame antioksidantideks – ja millest meile pajatavad arstid, et neid leidub puuviljades ja köögiviljades ja marjades, ja soovivad neid hulganisti süüa.

■ Kuidas Maa hingab

Praegu on õhus hapnikku umbes viiendik osa ehk 20 protsenti. Nagu juba öeldud, Maa noorusaegadel polnud seda peaaegu üldse. Kuid on olnud aegu, mil õhus on olnud hapnikku rohkem, koguni kuni kolmandikku osa. Ja hull lugu küll – tollel ajal, mis oli umbes 350 miljoni aasta eest, elasid hiigelpuudest metsade vahel hiiglaslikud putukad. Kiilid ei olnud siis mitte paarikümne sentimeetrised, vaid ikka tubli paar meetrit pikad. Inimesi muidugi tol ajal ei olnud, ja nõnda jäi ära ka õudne kogemus kohtuda meetripikkuse maipõrnikaga. Esimesed

kahepaiksed aga said neid hiigelputukaid näha, kuid kes keda sõi, tont seda teab.

Tondid aga tegutsevad siis, kui on pime ja päike ei paista. Aga õhk on ka pimedal ajal olemas, ehkki taimed seda hapnikuga rikastada ei saa, sest päikest pole ju võtta. Nõnda hingab mets nagu meiegi, ainult et kaks korda päevas. Kui hingab päeval sisse, on õhtuks seal rohkem hapnikku, kui õhtul välja, on hommikul hapnikku vähem.

Kogu Maa hingab tänu oma metsadele ja aasadele ja sinivetikatele samuti, ent vaid kaks korda aastas. Meil siin põhjapoolkeral hingab Maa suvel sisse, ja seetõttu on sügisel hapnikku õhus veidi rohkem. Ja talvel hingab Maa välja, ning kevadeks on hapnikku õhus veidi vähem. Lõunapoolkeral on samuti, kuid nende suvi on ju meie talve ajal.

Kõige kummalisem õhu juures on aga, et selles on kõige enam lämmastiku nimelist gaasi. Seda on peaaegu neli korda enam kui hapnikku. Meie eluks pole seda lämmastikku kuidagiviisi vaja, aga kahju ka ei tee. Ja nii hingame me seda gaasi muudkui sisse ja välja. Kas siis teeme oma kopsulihastega tühja tööd? Oh ei. Kui kogu õhk koosneks ainult hapnikust, siis ei peaks me kava vastu. Kopsud tursuksid üles ja surm poleks kaugel. Hapnik hakkaks tööle pigem mürgina. Nii et oma eluks vajame sedagi, mida esimesel pilgul pole üldse tarvis. Hapniku lahjendajat.

Mis aga siis saaks, kui õhk kaoks? Muidugi, loomad lämbuksid. Kõik tulekahjud lakkaksid. Kuid juhtuks muudki. Linnud ja lennukid kukuksid alla, sest lendavad õhupadjal. Ja häält poleks üldse kuulda. Sest häälgi vajab levimiseks õhku – nagu õhku.

Juku loodustlugu

Õpetaja küsib: "Lapsed, kes teab, miks kartulid kasvavad kiiremini, kui põllule on sõnnikut laotatud?"

Juku tõstab käe: "Kindlasti sellepärast, et nad tahavad kiiremini vastiku haisu käest pääseda!"

"Meie õpetaja ütles, et inimene kasutab oma aju ainult ühte kümnendikku!" teatab Juku kodu.

"Kas tõesti?" imestab isa. "Ja mida tal seal teises kümnendikus toimub?"

Juku isa hakkab maalermeisteriks. Esimese tööpäeva järel koju jõudes kuulutab ta: "Inimesed on ikka ühed veidrad olevused!"

"Miks sa nii arvad?" küsib Juku.

"No vaata: nad jäävad sind kohe uskuma, kui sa ütled, et taevas on sada miljonit tähte. Aga kui sa ütled, et see pink on värskest värvitud, siis peavad nad ikka seda oma käega järele katsuma!"

"Kas tead, isa, et täna ei tõstnud loodusõpetuses peale minu keegi kätt!" hoopleb Juku.

"Tubli, Juku – täitsa minusse!" kiidab isa. "Ja mida õpetaja siis küsis?"

"Küsimus polnud üldse raske: kellel on kodus kirpe ja tarakane?"

Juku pere läks metsa kõndima.

"Vaata, isa, kui ilus lind seal puuladvas istub!"

hüüatab Juku. "Mis lind see on?"

"See või? See on... lihtsalt linnuke!"

"Aga isa, mis puu see on?" küsib Juku.

"See on suur puu, pojuke!"

"Aga isa, kas sa tead, mis seen seal puu all kasvab?" uurib Juku.

"See või? See on punane seen!"

"Juku, ära tüüta isa oma rumalate küsimustega!"

pahandab ema.

"Ei – las pois küsib!" lubab isa. "Temast peab saama ju sama tark mees nagu ta isa!"

Autor ütleb enda kohta järgmist. Olen 15, energiline, rõõmus, väga huumorimeelne ning lahke tüdruk. Õpin Viljandi Paalalinna Gümnaasiumis, hinded on neljad – viied. Mu hobideks on korvpall, võrkpall, jooksmine, joonistamine ning lugude kirjutamine. Mulle meeldib sõpradega koos olla ning palju värskes õhus viibida. Vaba aega veedan sõpradega või muusikat kuulates.

Marie Metsur

Roxanne'i lugu

Elas kord Roxanne. Ta nägu oli armiline. Õigemini oli tal põsel üks suur arm. Roxanne'i narriti selle pärast jubedalt, aga ega tema selles süüdi olnud, et ta lapsena vastu tänavakivi näo katki kukkus. Tüdruk oli tagajärjetult kasutanud erinevaid kreeme, käinud arstil ning küllastanud kosmeetikuid, et need aitaksid tal nägu korda saada. Ah jaa: Roxanne oli 15. Ta ainus sõber oli koer Bella. Bella teadis Roxanne'i muresid ning rõõme, tüdruk sai alati oma koera usaldada.

Ühel päeval, kui Roxanne istus järjekordselt ühes interneti jututoas, tutvus ta huvitava poisiga. Sellel poisil olid samad hobid mis temalgi. Neile mõlemale meeldis joonistada ning kuulata rokkmuusikat, neil oli isegi ühine lemmikfilm – "Näota mees". Kõik tundus Roxanne'i jaoks kuidagi uskumatuna. Nad andsid teineteisele oma msn-Id ning suhtlesid seal edasi.

Kolmapäev kell 20.05:

Süütuke says:

Meil on sarnased huvid, kas pole tore kokkusattumus?

Elvis (H) says:

Ka mina imestan seda =)

Süütuke says:

Vana oled?

Elvis (H) says:

17, ja sa?

Süütuke says:

15

Nad vestlesid veel tunde, kuni Roxanne'i ema tüdrukul voodisse käskis minna.

□ □ □

Järgmisel päeval oli Roxanne koolis kuidagi rõõmus ning klassiõed norisid:

Piia: "No mis siis meie arminägu siin naerab?"

Liis: "Oi, kas kortsnägu on rõõmus?"

Teet: "Jätke ta rahule, las ta olla!"

Eleen: "Kas Teedu kaitseb teda?"

Teet: "Mine seenele!"

Pärastlõunal, kui tunnid läbi olid, läks Roxanne Teedu juurde ning ütles: "Täna tänase eest!" Teet naeratas: "Need tivid lihtsalt viskavad vahel üle. Pole tänu väärt."

Õhtul ootas Roxanne juba oma internetisõbraga rääkimist.

Elvis (H) says:

Tsauu!

Süütuke says:

Tsauu! Kuidas tänane koolipäev möödus?

Elvis (H) says:

Hästi... ja sinul?

Süütuke says:

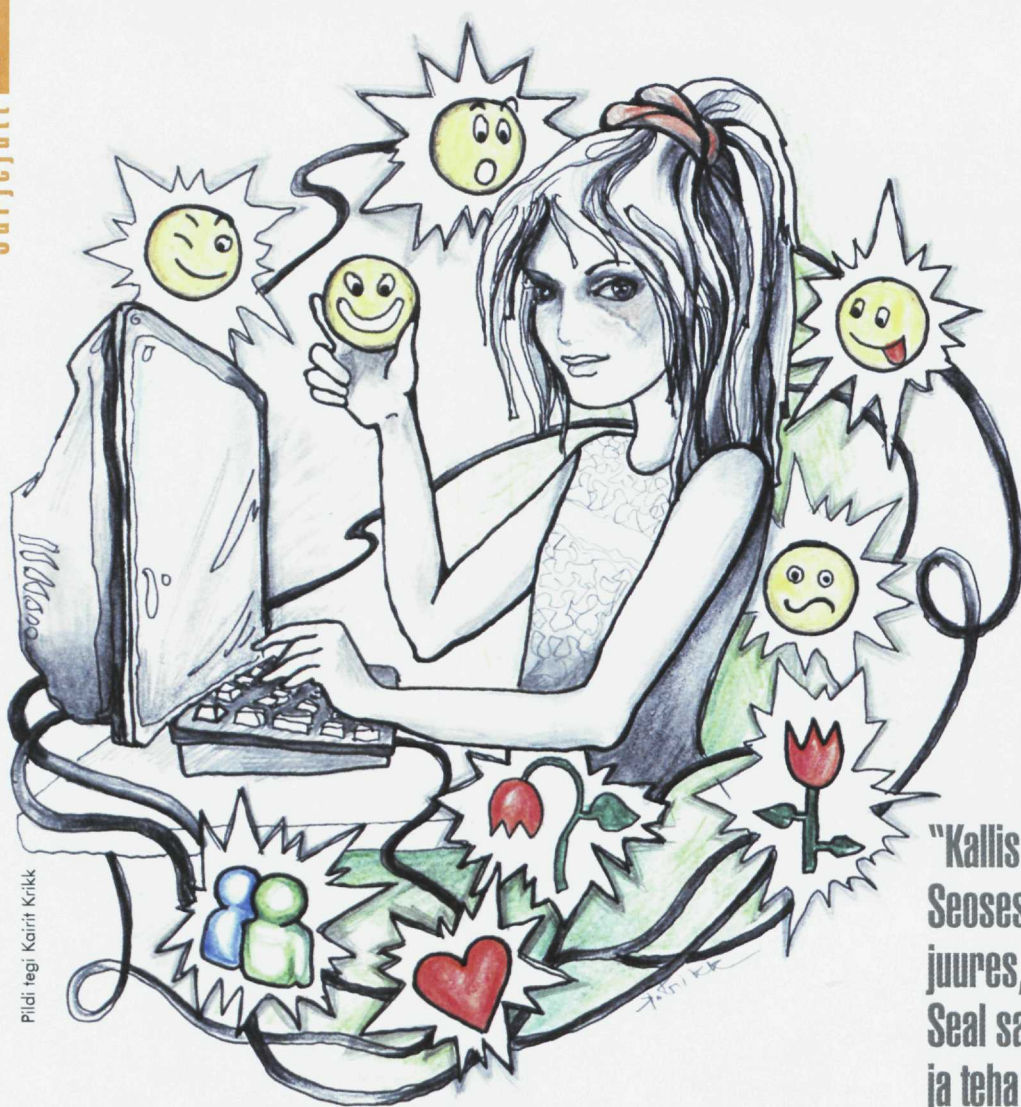
Kah hästi. Kuule, on juba hilja... peab magama minema.

Elvis (H) says:

Ega jah... Ööd!

Roxanne vaatas kella. See näitas kolme. Tüdruk pidi kell 6.00 ärkama...

Hommikul oli Roxanne muidugi väsinud. Tivid olid ennast jälle üles löönud ning kõik poisid olid nagu alati elavad. Ainult Teet tundus kuidagi uimane. Roxanne saatis talle kirja. "Tsau, päästja!"

Pildi tegi Kairit Krikk

**"Kallis Roxanne!
Seoses pideva liikumisega töö
juures, kolin ma Jaapanisse.
Seal saan püsida ühel kohal
ja teha oma tööd. Issi."**

Miks täna nii uimane? Rox."

Vastuseks tuli: "Hei! Eile läks filmi vaatamine pika peale, nüüd väsinud. Teet"

Hmm... Roxanne jäi mõtlikuks, aga tema mõtetes ulpis ainult Elvis.

Koolipäev möödus rahulikult. Roxanne mõtles, kuidas ta täna küll ilma solvanguteta pääses? Ju tal siis ikkagi on olemas kaitseingel. Koolitööd tehtud, logis tüdruk kohe msn-i sisse. Elvist polnud seal. Roxanne'ile meenus, et neil on homme ajaloos suur töö. Ta logis end välja, õppis kaks tundi ning läks varakult magama.

Laupäev 12.03 Tuuduut tuuduut...Roxanne klõpsas oma äratuskella välja, jõoksis pesema, sõi ruttu ning kihutas juba majast välja. Kuhu? Igal laupäeval täpselt kell 12.30 lahkus ta kodust selleks, et jõuda õigeaegselt kodutute loomade varjupaika. Roxanne käib nimelt pargis jalutamas nende vaeste koertega, kelle omanikud hüljanud. Alati, kui tüdruk varjupaika sisse astub, kiunuvad koerad rõõmust. Nad oskavad tüdruku heasüdamlikkust hinnata, erinevalt tema klassiõdedest.

Laupäeva õhtu:

Elvis (H) says:

Tead, mis mul täna juhtus?

Süütuke says:

Räägi!?

Elvis (H) says:

Nägin pargis ühte ülikena tüdrukut koertega jalutamas.

Süütuke says:

Emm...tegelt? Tore siis, aga ma nüüd lähen!

Roxanne'i süda kripeldas, kuna ta teadis, et tema see ülikena olla ei saanud... Krõks, tüdruku silmadest jooksid pisarad.

Elvis (H) says:

Miks? Ok, tsauu!

Kuid Roxanne oli juba välja loginud. Ta mõtles nüüd, et tegelikult ei peaks ta pisaraid valama, kuna temasugune tüdruk nagunii kellelegi ei meeldiks, ta oleks pidanud seda teadma. Tüdruk uinus läbi pisarate.

Hommikupäikese käes ärkas Roxanne mingi heli peale: tuuduut tuuduut. Talle tuli sõnum:

"Hei Rox! Miks eile msn-i-st kadusid? Elvis"

Tüdruk imestas, kust poiss ta numbri sai, kuid vastas: "Ei tea, olin tujust ära. Rox"

Roxanne lülitas arvuti sisse, kuid ei läinud msn-i. Ta ei tahtnud Elvisega rääkida. Tüdruk võttis Bella ning läks temaga jalutama – ei, ta ei jalutanud, vaid lausa jooksis, jooksis, kuni enam ei suutnud ning kukkus põlvili asfaldile. Ta põlved olid verised ning silmad nutust punased, ja samas sai ta. sõnumi: "Kallis Roxanne! Seoses pideva liikumisega töö juures, kolin ma Jaapanisse. Seal saan püsida ühel kohal ja teha oma tööd. Issi."

Kuna tüdruku ema ja isa olid lahus, elas isa neist 300 km kaugusel, kuid Roxanne ei tahtnud isa saadetud teadet uskuda. See polnud lihtsalt võimalik! Ta tõusis püsti, puhastas oma põlved prahist ning pühkis pisarad silmist. Valutavate põlvedega koju jõudnud, helistas Roxanne kohe isale ning pidi veenduma, et see polnudki nali. Ta logis msni...

Elvis (H) says:

Hommikut!

Süütuke says:

Tere jah.

Elvis (H) says:

Kas tujust ära?

Süütuke says:

Sain just midagi jubedat teada... Mu isa kolib Jaapanisse..

Elvis (H) says:

Midaa?

Süütuke says:

Jah..

Elvis (H) says:

Oi..siis ei oska aidata

Kuid juba kutsus tüdrukut ema....

Roxanne astus kööki. Ema näitas talle pisikest punast karpi. Roxanne avas selle.

"See tuli täna," lausus ema.

Roxanne imestas: "Aga kellelt?" – "Isalt."

Karpi avades tõmbusid tüdruku silmad märjaks – ta ei teadnud, kas rõõmust või kurbusest.

"Aga see on ju kuldket!" hüüatas tüdruk.

Jah, see oli kuldket ripatsiga, millele oli graveeritud

"Roxanne 'ile isalt'". Tüdruk oli nii õnnelik –

kuni talle meenus, et ta oma isa varsti enam ei näe. Ta pani kuldketi kaela ning kuivatas pisarad.

Roxanne ärkas järjekordselt sõnumi peale.

"Hei Roxanne! Tahad teha midagi põnevat? Kohtume kell 16.30 pargis. BigGirl."

Neiu ei mõistnud, mida see tähendama peaks. Isegi seda numbrit ta ei tundnud. Ta vaatas kella, see näitas 11.30.

Roxanne pani riidesse, otsustas endale midagi süüa teha ning raamatut lugeda. Teos, mille ta välja valis, kandis pealkirja

"Vihmavari". Tüdruk oli raamatusse nii süvenenud, et ei märganudki, kuidas aeg liikus. Järsku piikus kell täistundi

ning Rox vaatas kella: 16.00. Nüüd pidi ta otsustama, kas läheb parki või mitte. Ta valis mineku, lõi ennast natuke üles

ning läks. Parki jõudes istus ta pingile ning vaatas ringi. Ta ei näinud kedagi tuttavat. Tüdruk võttis mobiili ning luges talle saadetud sõnumit uuesti. Seejärel kuulis ta põõsast häält.

Nüüd sai talle kõik selgeks. Tüdrukud olid talle sõnumi saatnud, et näha, kuidas ta pargis ootab ja kedagi ei tule.

Kuid – ega Roxanne ennast lollitada ei lasknud: ta võttis telefoni kätte, tegi, nagu otsiks mingit numbrit ja pani

aparaadi kõrva äärde. Hetke pärast hakkas ta rääkima: "Tsau! Kus oled? Aa, okei, ma tulen siis sinna!" Roxanne tõusis ning hakkas oma kodu poole minema. Ta kuulis, kuidas tüdrukud

põõsa taga sosistasid: "Misasja? Kus ta läheb? Mis, ta ei tulnudki siia sõnumi pärast?" Roxanne näole tuli naeratus.

Lõpuks ometi oli ta neile tüdrukutele kohe kätte näidanud. Ta oli enda üle väga uhke. Koju jõudnud, läks ta kohe msni, et

oma uudist Elvisega jagada.

Elvis (H) says:

Tegelt? Su klassioed on ikka ilged tibid, eriti too blond..

Süütuke says:

Misasja? Kust sa Riinat tead?

Elvis (H) says:

Riinat?...Ee... ei teagi, ma nagu jutujätkuks..Sa ise rääkisid, mida üks blond sulle teinud oli, arvasin, et see on tema.

Süütuke says:

Okei.

Elvis (H) says:

Ma pean minema, mul homme mates kontra.

Süütuke says:

Ei ole võimalik!

Elvis (H) says:

Miks ei ole?

Süütuke says:

Mul on ka! :D

Elvis (H) says:

xD Tsau!

Ning kordaläinud päeva lõpul heitis Roxanne rahuliku südamega magama.

Esmaspäeval näis, et Roxanne polnud end veel kunagi nii erksana tundnud. Tüdrukul oli tunne, nagu oleks ta paradisis ning ta ei saanudki aru, kas see tuli ilmast, eilsest pargiskäigust või hoopiski Elvisest. Ilmselt kõigest kokku. Koolis läks tal väga hästi. Matemaatika töö läks superperfektselt, ta teadis kõiki vastuseid. Pärast tunde läks Roxanne kunstikooli. Ka seal laabus kõik nii, nagu oleks tal sada kaitse- ning abiinglit. Tüdruk joonistas pildi oma tujust. Maal kujutas päikeseloojangut mägedes. Esiplaanil oli kaks teineteist kaisutavat jänest.

"See pilt läheb kindlasti näitusele!" lausus õpetaja. "Nüüd peab sellele siis nime mõtlema!" lisas Roxanne. "Kuidas oleks "Loojuv päike"?" pakkus Maris. "Või siis "Vaade läbi armunud silmade"?" lisas Rein. "Ei! Selle nimeks saab "Loojangu silm", " ütles Roxanne lõpuks. See nimi meeldis kõigile ning maal pandi seinale rippuma. Roxanne läks käsi pesema. Teel vetsu kohtas ta Teetu, kes samuti seal majas joonistamist õppis.

Teet: Kuidas eilsest tibide mässust toibunud oled?

Rox: Mida sa selle all mõtled?

Teet: Noh, seda pargilugu..

Rox: Kust sa seda tead?

Teet: Aah... ma... ma kuulsin täna, kuidas tüdrukud sellest rääkisid...

Rox: Hästi. Küsi seda küsimust parem neilt tibidelt. Seis on 1: 0 minu kasuks.

Roxanne astus vetsu ning vaatas ennast peeglist. Ta polegi nii kole, kui alati arvanud on. Tal on vormikad puusad, pruun keha, ilusad pikad tumedad juuksed, mida ta alati hobusesabas kannab, ning vallatu tukk, mis osa armist ära peidab. ARM, Roxanne 'ile meenus see jube arm ta näos... Kuid – see oli justkui kadunud! Protseduurid olid lõpuks mõjuma hakanud ja armi polnudki enam! Tüdruk tegi otsuse: "Lähen juuksurisse ning seejärel ostan endale uued, stiilsed riided. Täna see päevast alates pole mu nimi enam arminägu, vaid Roxanne – Roxanne Eastwood." Roxanne oli nii energiat täis, et lahkus kunstikoolist jooksujalu. Teised arvasid, et tüdruk on vaime näinud.

TOSIN PUUST KÜSIMUST

kuusk, mänd, niin, seeder, lehis, nulg?

Millise riigi sümboliks on vahtraleht?

- a) Kanada
- b) Jaapani,
- c) Küprose

Missugusest puust on valmistatud parimad viiulid?

- a) pirnipuust
- b) tammepuust
- c) kuusepuust

Jaapanis ei ehita uusaastaks kuuske, vaid oma rahvuspuud, mis on

- a) seeder
- b) kirss
- c) küpress

Missuguse puu koorest valmistatakse aspiriini?

- a) kuusk
- b) paju
- c) toomingas

Vastused – NB! Ikka õigeid! – ootame toimetusse enne 5. novembrit!
Auhindadeks raamatud!

Puu, mille lehega märk tähistab algajat autojuhti, on

- a) kask
- b) palm
- c) vaher

Missuguse puu küljest oli pärit Aadama ja Eeva

aluspesu?

- a) apelsinipuu
- b) viigipuu
- c) seedripuu

Milline nimetatud puudest ei ole lehtpuu:

kask, saar, nulg, vaher, pöökpuu või lõhmus?

Missugune puu on seotud olümpiavõitjate kui ka südiketjatega?

Mõnel pool kutsutakse paburitskiks

- a) kukerpuud
- b) pähklipuud
- c) kibuvitsa

Leinakaseks nimetatakse

- a) raagus kaske
- b) kollaste lehtedega kaske
- c) längus okstega kaske

Missugused viljad kasvavad visnapuul?

- a) pirnid
- b) kirsid
- c) kreegid

Missugusel nimetatud puudest ei kasva käbid:

"Minu pea ei võta kohe mitte ühtegi õppeainet!" kurdab Juku. "Paistab, et mul ei jää suurest peast muud üle, kui tuleb õpetajaks hakata! Õpsid ju muud ei teegi, kui küsivad kõiki asju teiste käest."

"Aga minul ei tule isegi küsimine kuigi hästi välja," lausub Juku pinginaaber Ants. "Nii et minust ei ole isegi õpetajaks asja..."

"Ära muretse," lohutab Juku sõpra. "Sina võid siis koolidirektoriks hakata!"

"Näppude peal arvutamine on ikka palju lihtsam kui peast!" teatab Juku. "Ja sellele on olemas ka täitsa teaduslik põhjendus!"

"Missugune põhjendus?" imestab õpetaja.

"Noh – inimesel on ju kümme sõrme, aga üksainus peal!"

"Juku, missugusesse huviringi sina tahaksid minna?" küsib õpetaja.

"Kas peab tingimata siis mõnes ringis käima?" kehitab Juku õlgu. "Milleks seda vaja on?"

"No kas või selleks, et saaksid tegelda mõne sellise alaga, mis aitaks sul tulevikus oma kutsetööd teha," selgitab õpetaja.

"Selge – pange mind siis õmblusringi!" otsustab Juku.

"Kas sul on plaanis õmblejaks hakata?" imestab õpetaja.

"Ei – kirurgiks!"

"Juku, kas sa tead, mille poolest erinevad kuningad presidentidest?"

"Miks ei tea: kuningad peavad olema oma isa-ema pojad, aga presidendid pole seda kunagi!"

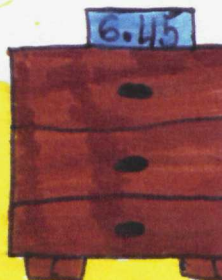
"Kas sul, Juku, on juba seljakott olemas?" küsib õpetaja klassiga matkaplaane pidades.

"Muidugi et ei ole – miks mul seda vaja peaks olema?" imestab Juku.

"No kas või selleks, et sinna riideid pakkida!"

Juku puhkeb naerma: "See oleks küll naljakas, õpetaja! No mõelge ise: kuidas ma siis külma ilmaga ALASTI matkan!"

APPI MA OLEN
NII PÕNEVIL!
MA LAHEN
JU ESIMEST
PÄEVA
KOOLI!

Klassiga Londonis ekskursioonil olles eksis Juku ära. Õpetajat ja klassikaaslast leidmata satub ta algul paanikasse, siis aga võtab taskust mobiiltelefoni ning helistab õpetajale.

"Oi, Juku, kuidas me sinu pärast muretsesime!" hüüab klassijuhataja.

"Vaata nüüd enda ümber tähelepanelikult ringi ja ütle mulle, kus sa praegu asud!"

"Seisan juba pikemat aega kahe tänava – Walki ja Don 't Walki – ristumiskohal, õpetaja!" teatab Juku võidukalt.

Miljonäri poeg hoopseb klassis: "Minu paps ostis eile veel ühe auto!"

"Millise?" küsivad teised.

"Millise, millise..." püüab poiss meelde tuletada. "No igatahes vähemalt kahe millise!"

Miks Lada tagumisel aknal on soojendusspiraal?

Selleks, et käed autot lükates ära ei külmuks.

Miks on kasulik rämpstoitu süüa?

Seepärast, et mõne aja pärast ei ole vaja enam ühistransporti kasutada – võid ennast rahumeeli kooli veeretada.

Miks on just pikka kasvu korvpallurid eriti suures hinnas?

Seepärast, et nende särkidele mahub rohkem reklaamisilte!

Miks lõunamaa noormehed hakkavad varakult vuntse kasvatama?

Seepärast, et nad tahavad oma emadele sarnaneda!

Tammo Kommer Paikuse Põhikoolist

Mul on olnud palju häid õpetajaid. Kõige rohkem on meelde jäänud esimene õpetaja Aili Karel. Ta hakkas mulle meeldima kohe esimesest koolipäevast.

Ta nõudis, et kõik oleks alati korras, aga samas polnud see eriline rangus. Hea oli see, et ta ei teinud lastel vahet: kõik olid lemmikud. Ka pahandust teinud poisid jäid tema silmis headeks lasteks. Paljud õpetajad soosivad neid lapsi, kes on pärit rikkast perekonnast, kelle vanemad on tähtsamatel töökohtadel ja mõjuvõimsamad. Minu õpetaja oli alati aus. Laps jäi alati lapseks, olgu kodune olukord milline tahes. Igaüks sai ikka kiita kas või ühe korra päevas. Kiitus meeldib kõigile, eriti veel lastele. Ta nägi kõigis lastes mingit annet.

Nüüdki veel tunneb ta huvi, kuidas meil – ta eelmistel õpilastel – läheb. Hästi tihti käisime temaga ekskursioonidel ja need olid alati huvitavad. Ta oskas alati õpilastele jutu põnevaks teha, et neil poleks igav.

Klassiõhtud temaga olid hästi huvitavad ja lõbusad. Sai mängitud igasugu mängu, tantsitud ja viktoriine tehtud. Teinekord, kui mõni õpetaja on haigeks jäänud või on midagi juhtunud, annab ta meile siiani tunde. Hea tunne on, kui ta jälle klassi ees seisab. Ta on alati rõõsameelne, teeb kohe kõigil tuju heaks. On väga tore, et mul on olnud selline õpetaja!

Tänu temale ei tundnud ma enam koolihirmu. Küll on hea, et ta nõudis korralikku käekirja – nüüd mõtlen kirjutamise ajal alati oma käekirja peale: kas on ikka selgesti loetav ja ilus?

Loodan, et ta on ikka hea õpetaja edasi ka teistele õpilastele!

Laura Liivamägi
Kasari Põhikooli 9. klassist

Minu arvates on kõige parem õpetaja Elve Laasma. Ta õpetab väga perfektselt vene keelt.

Me tutvusime omavahel esimeses vene keele tunnis. Minu arvates on ta väga lahke, kindla peale brünett, igal juhul mitte blond, professionaalne vene keele õpetaja, väga stiilne ning üldiselt korrektne. Tal on pikad punakad juuksed. Ta on sale ja pikk.

Temale meeldib, kui õpilased saavad häid hindeid, ei karju tunnis, ei jookse ning ei sega tunnis õpetaja jutu vahele. Väga harva läheb ta närvi, peamiselt on ta rahulik ja sümpaatne.

Õpetaja Elve Laasma ei too pereasju kooli kaasa. Minu meelest on see ideaalne omadus.

Ta oskab väga hästi õpetada. Õige õpetaja peabki seda oskama teha rahulikult nagu tema. Ta aitab mahajääjaid, et nad saaksid ka häid hindeid. Ta arvestab kõigiga.

Minu arvates on õpetaja Eve Laasma kõige parem õpetaja Eestis!

Heidy Mustkivi
Türi Majandusgümnaasiumi 6.a klassist

Parim õpetaja

Minu lemmikõpetaja on õpetaja Kersti Vendelin. Ta teeb meiega paljusid asju ja annab ka palju tunde, näiteks kunst, eesti keel, matemaatika, loodusõpetus ja inimeseõpetus. Ta suhtleb lastega hästi. Õpetaja Kersti on alati rõõsameelne. Ta on ka väga tark. Kui mõni laps midagi ei oska, aitab ta alati. Mulle meeldib, et õpetaja näeb alati väga kena välja. Mul on õpetajaga väga vedanud! Käime ka teatris ja Suure-Jaani noortekeskuses. Sinnagi viis meid minu parim õpetaja.

Anna-Kaisa Adamson
Suure-Jaani Gümnaasiumi 3. klassist

Minu õpetaja

Hommiikul vara õpetaja kooli tõttab, õpilasi klassis naeratades vastu võtab. Palju tarkust meile jagab – targaks saada on meil vaja.

Ta meiega peab vaeva nägema ja meile kõike selgeks tegema. See on meie õpetaja Mall! Kõik vastused on valmis tal.

Erki Tark
Väike-Maarja Gümnaasiumi 3.a klassist

Eesti keel võib küll üks maailma

ilusaimad keeli olla, ent kahjuks on ta mõne koha pealt üsna vaene. Näiteks ei ole olemas vastet ingliskeelsele terminile „flourish”. Täenduselt kõige lähedasem on ilmselt manipulatsioon, ent ka see ei ole päris täpne. Manipulatsioon tähendab mõnd käteosavusel põhinevat trikki (või liigutust, mis aitab triki sooritamisele kaasa), ent *flourish* tähendab vaatamängulist käteosavuse demonstratsiooni. Lühidalt öeldes – manipulatsioon on alati triki osa, ent *flourish*il ei pruugi mustkunstiga muud pistmist olla, kui et mõlemad vajavad käteosavust. *Flourish*ite hulka kuuluvad näiteks erinevad segamised, tõstmised, lehvikute moodustamised ja nii edasi. Selline osavuse demonstratsioon nõuab muidugi väga palju harjutamist. Näiteks üks hetke parimaid kaardiflourishite tegijaid, Dan Buck, harjutas keskkooli ajal 8–10 tundi päevas. Kuigi kaardiflourishid on kõige levinumad, võib oma osavust demonstreerida pea kõigi esemetega, mida käes hoida saab – näiteks CD-plaatide, sentide, zettoonide, sõrmuste või isegi iPod'idega.

Trikk

Kindlasti oled mõnes filmis näinud, kuidas tegelane „veeretab” oma sõrmede peal münti, lastes sel libiseda üle terve käeselja. Sellist liigutust nimetatakse „coin rolliks” või „coin walkiks”. Kuigi põhimõttelt on see üsna lihtne, vajab ta sujuvaks muutumiseks üsna palju harjutamist. Nipi saad kätte aga neid juhiseid jälgides:

1. Hoi kätt peopesa allpool ning neli sõrme veidi kõverdatud. Sõrmeotste poolt lugedes kolmas (kõige nukkidepoolsem) külg peab maapinnaga paralleelne olema. Pöial aseta vastu nimetissõrme, suunaga diagonaalselt üles.
2. Aseta münt püstiasendis pöidla ja nimetissõrme vahele. Mida suuremat münti kasutad, seda lihtsam alguses on.
3. Aita veidi pöidlaga kaasa ning lükka münt küllili nimetissõrme peale.
4. Kasutades keskmise sõrme sisemist külge, tõmba münti äärest veidi allapoole – nii, et ta veereb üle nimetissõrme, jääb hetkeks nimetissõrme ning keskmise sõrme vahele püstiasendis seisma ning kukub küllili keskmise sõrme peale.
5. Kasutades nüüd neljanda sõrme sisemist külge, toimi samamoodi nagu neljandas punktis. Liigutuse lõpuks peab münt jääma küllili neljanda sõrme peale.
6. Kasutades väikest sõrme, tõmba münt üle neljanda sõrme ning jäta see püstiasendis väikese ja neljanda sõrme vahele seisma.

Enamus mündist peaks seekord ulatuma käest allapoole.

7. Liiguta pöial peopesa alt mündi juurde ning libista sent tagasi alguspunkti.
8. Alusta uuesti kolmandast punktist.

Kui see põhiliigutus on selge ning tuleb sujuvalt välja, võib seda hõlpsasti veidi raskemaks (aga ka põnevamaks) muuta. Näiteks võib ühe mündi asemel kasutada samaaegselt kahte kuni nelja münti – nii et iga sõrme peal on korraga mõni sent. Samuti võib viiendast punktist jätkata, lastes mündil libiseda ka üle väikese sõrme ning sealt edast teise käe peale. Niiviisi käsi üksteise ette tõstes võib mündi teekond olla üsna pikk. Edu harjutamisel!

Mustkunstnik Ande tekst ja pilt

Mustkunst ja mustkunstnikud

Andres Jaaksoo

Kuidas väga vanasti lapsed magama heitsid

Marek Paas Vastiselinast

Vanasti ei läinud lapsed magama niimoodi nagu praegu: mars! uneriided selga, mars! voodisse, mars! pea padja peale, mars! tekk kurguni ja mars! silmad kinni.

Kui kõik see tehtud, siis pannakse vahel magnetofon või plaadimängija käima ja helilint või CD unelooga hakkab kõrvu kostma.

Väga vanasti ei olnudki olemas plaadimängijaid ega ka enne üheksat öhtul unejutte puhuvat raadiotki. Siis laulis ema või vanaema ise lapsele mõne unelaulu või rääkis unejutu. Aga kui laps selle peale ei tahtnud ikka veel magama jääda, siis kutsuti selleks endale abilisi. Nii on **Emmastes** palutud: „Uni, tule Kõpust, uni, tule Käinast, tule pika puu otsast...“ **Mustjalas** teati jälle kindlasti,

et „Uni tuleb Uutla poolt, magamine Matu poolt.“ Tallinna külje all Jõelähtmes teati aga hoopis: „Uni tuleb uuest linnast, uue linna uulitsalta, vana linna veravalta.“ Noh, eks see „veravalta“ tähenda täna värvat! Sedagi, kuidas see uni lapse juurde jõuab, on magamajääjatele täpselt seletatud.

Harju-Jaanis teati rääkida, et uni „tuleb uksest sisse, uni tuleb aknast sisse“, aga näiteks **Kuusalus** arvati, et ta võib ka korstnast lapse kulmu peale kukkuda.

Peale **Unevana** enda on lastele und toonud **unesulased**, kes hulkusid Kuusalu kandis ringi. Aga kui unesulaseidki polnud käepärast võtta, tuli **Kaarmal** laste juurde **Tuku-Tiiu**, **Emmastesse Märtsi Triina**, **Mustjalga** aga **Mörtsi Tiina** oma unevõrguga. Ka **Ukrainas** on Unevanal **Tukutädi** abiks olnud:

Uitab Unevana akende ja uste all.
Tukk, see Tukatädi timpab hoolsalt kannul tal.
Küsi Uni: „Kuhu täna puhkama me jääme?
Kus me, Tukatädi, täna oma uned näeme?“
Kõnnib Unevana lumivalge särgi väel,
kõnnib ringi orus all ja kõnnib kõrgel mäel...

Kui Unevanal endal või Tukatädil polnud aega, töid **vene** lastele une silma **künnivaresed**. **Armeenia** lastele võis ka uhke **unekits** une sängi sokutada. Aga mitte ainult une. Ta võis unenäoga kaasa tuua ka igasuguseid väärismetalle ja -kive, millest eesti talulapsed ei osanud toona unistadagi. Eks veenduge ise:

Äiu, äiu, äiu, sule silmad nüüd!
Jälle taevas selga sätib täherüüd.
Kurstiku kurgust, metsast mühavast
külastama tuleb meie väikest last
kauni unenäoga uhke unekits.
Voodisse sull' kallab kullateri ta,
kätkisse sull' kallab kalliskive ka...

Tihtiugu hoiatatakse hällilauludes koduloomi, et nad lapse und ei segaks. **Ukraina**, aga ka **valgevene** unelauludes peetakse imelikul kombel kõige suuremaks lapse une segajaks kribulat **kassi**. Teda on ikka ja jälle hoiatatud:

Kiisu, kulla kiisu, la-la-laa,
ära praegu aeda mine sa.
Ära lilledel sa tapsi.
Ära ärata me lapsi.
Lilled õitsku ikka aia sees,
hällis magagu me väikemees...

Aga kui hällilaulust ei aidanud ja lapsel olid ikka veel silmad lahti, siis räägiti tagatipuks **unejuttu**. Nii nagu näiteks **Hollandis**:

Meie mail elas ükskord lambur, kelle valvata oli päratult palju voonakesi. Vähemalt sada tükki. Aga et tal neid nõnda palju oli, siis oli tal ka igapäine mure nendele korralikku ninaesist leida, sest voonakesed olid aplad sööma. Nõnda polnudki tal kuigi hõlpus oma hoolealustele uusi rohumaid leida.

Ühel päeval nägi karjane, et tema lambad olid ümbruskonna kõik haljad aasad paljaks näksinud. Kõik, mis süüa sündis, rohetas teispool laia mässavat jõge. Sinna viis üksainus kitsas sillaköök, kuhu korraga mahtus peale ainult üksainus lamm. Õhtul ajas karjus lambad selle silla juurde ja hakkas neid ükshaaval vastaskaldale ajama.

Üks lamm sai üle, kaks lammast sai üle, kolm lammast sai üle, neli, viis ja kuus ja seitse ja kaheksa ja üheksa ja kümme lammast sai üle, üksteist, kaksteist, kolmteist, neliteist, viisteist,

kuusteist, seitseteist, kaheksateist, üheksateist, kakskümmend lammast sai üle, kakskümmend üks, kakskümmend kaks, kakskümmend kolm, kakskümmend neli, kakskümmend viis, kakskümmend kuus, kakskümmend seitse, kakskümmend kaheksa, kakskümmend üheksa, kolmkümmend lammast sai üle, kolmkümmend üks, kolmkümmend kaks, kolmkümmend kolm, kolmkümmend neli, kolmkümmend viis, kolmkümmend kuus, kolmkümmend seitse kolmkümmend kaheksa, kolmkümmend üheksa, nelikümmend lammast sai üle, nelikümmend üks, nelikümmend kaks, nelikümmend kolm, nelikümmend neli, nelikümmend viis, nelikümmend kuus, nelikümmend seitse, nelikümmend kaheksa, nelikümmend üheksa, viiskümmend lammast sai üle, viiskümmend üks, viiskümmend kaks, viiskümmend kolm, viiskümmend neli, viiskümmend viis, viiskümmend kuus, viiskümmend seitse, viiskümmend kaheksa, viiskümmend üheksa, kuuskümmend lammast sai üle, kuuskümmend üks, kuuskümmend kaks, kuuskümmend kolm, kuuskümmend neli, kuuskümmend viis, kuuskümmend kuus, kuuskümmend seitse, kuuskümmend kaheksa, kuuskümmend üheksa, kuuskümmend seitsekümmend lammast sai üle, seitsekümmend üks, seitsekümmend kaks, seitsekümmend kolm, seitsekümmend neli, seitsekümmend viis, seitsekümmend kuus, seitsekümmend seitse, seitsekümmend kaheksa, seitsekümmend üheksa, kaheksakümmend lammast sai üle, kaheksakümmend üks, kaheksakümmend kaks, kaheksakümmend kolm, kaheksakümmend neli, kaheksakümmend viis, kaheksakümmend kuus, kaheksakümmend seitse, kaheksakümmend kaheksa, kaheksakümmend üheksa, üheksakümmend lammast sai üle, üheksakümmend üks, üheksakümmend kaks, üheksakümmend kolm, üheksakümmend neli, üheksakümmend viis, üheksakümmend kuus, üheksakümmend seitse, üheksakümmend kaheksa, üheksakümmend üheksa, sada lammast sai üle.

Jäi järele veel üks lamm, keda karjus polnud lugeda osanud. Ka tema läks üle kitsa silla jõe teisele kaldale. Ja nüüd ajas karjus kõik oma sada ja üksvoonakest värsketete rohumadele.

Aga et voonakesed olid aplad sööma, siis nägi karjane ühel heal päeval, et tema lambad olid ümbruskonnas kõik haljad aasad paljaks näksinud ja nüüd ootas neid näljasurm.

Õnneks olid vastaskalda rohumad selle ajaga jälle haljendama lõõnud. Ja ühel õhtul ajas karjus oma voonakesed uuesti selle kitsa silla juurde ja hakkas neid ükshaaval vastaskaldale ajama.

Üks lamm sai üle, kaks lammast sai üle, kolm lammast sai üle, neli, viis ja kuus ja...

Näe, niimoodi said väga vanasti lapsed une silma. Ilma magnetofoni või plaadimängijata, ilma helilindi või CD uneloota. Ikka ema või vanaema laulu või jutu saatel. Ei tea, kas see oli magusam uni kui tänapäeva lastel?

Sabaliputus mängukoertelt!

3. oktoobrist 2007 on Tartu Mänguasjamuuseumis avatud suur MÄNGUKOERTE NÄITUS. Näitusel osalevad nii uued kui vanad, siledad kui karvased, tõukoera välimusega kui krantsisarnased mängukoerad. Näitus toimub koostöös Tartu Koduta Loomade Varjupaigaga. Mängukoerte sõbrad saavad näitusel käies teha omapoolseid annetusi varjupaika sattunud päriskoerte eluolu parandamiseks. Oktoobris toimuvad mänguasjamuuseumis ka mitmed nuku-ten- dused, täpsemat infot saab muuseumi kodulehelt: www.mm.ee

Gustav Adolfil nüüdsest oma muusikakool!

4. septembril alustas Gustav Adolfi Gümnaasiumi juures tööd oma muusikakool. Selle kooli õpilastel on vedanud: neid hakkavad õpetama laulja Jakko Maltis, ansambli Terminaator bassimängija Henno Kelp, kitarrist Iljo Toming, saksofonist Siim Aimla, helilooja Piret Rips, löökpillimängija Hele-Riin Uib jt. Muusikakooli juhatab Moonika Tooming ning selle patrooniks on helilooja Erkki-Sven Tüür. Õppetöö hakkab toimuma eesti, vene ja inglise keeles.

Nukufilmi juubeliaasta jätkub

Novembris 50. juubelit tähistava Nukufilmi näitus "Hing sees" oli augustikuus eksponeeritud 2007 Londoni rahvusvahelisel animafestivalil, septembris jõudis see Tallinnasse ning edaspidi saab kodumaal näitust näha veel Nukuteatris ja Pärnu teatris Endla ning välismaal Fredrikstatis Norras ja Budapestis Ungaris. Nukufilmi 50. juubeli tähistamine kuulub Eesti Film 100 ürituste sarja.

Eesti õpilaste edu Austria kirjandusfestivalil

Alates 1999. aastast korraldab Austria noorteajakiri Perplex üle-euroopalisi kirjandusvõistlusi. Tänavu võitis konkursist osa üle 2000 õpilase. Eesti noored on varemgi võistlustest osa võtnud ning auhindu saanud. Tänavuse võistluse teemaks oli usaldus ning meie noortest saavutas 10 – 14aastaste vanuserühmas I koha **HANNA MARIS VLASTOVA** (Viljandi Paalalinna Gümnaasium, õp Ene Sarap, Hiie Allvee), 2. koha sai **KATRE METSAVAHI** (Tallinna Lasnamäe Üldgümnaasium, õp Mari-Ly Kirkmann) ja III preemia **KRISTIINA SIRKEL** (Tallinna Kadrioru Saksa Gümnaasium, õp Sylvia Behrens, Eva-Mai Suuban). 15-19aastaste kategoorias sai I auhinna **HELEN MÄE** (Tallinna Kadrioru Saksa Gümnaasium), II preemia **KAIRIIN OLLI** samast koolist ja III auhinna võitis **KARINA IVANOVA** (Aseri Keskkool, õp Mari-Ann Sternhof). Auhinnad andis 21. septembril neile pidulikult üle Austria suursaadik Eestis.

Tallinnas, Sossi Klubis sai septembrikuus näha rekordarvulist hiirekampa. Tõsi küll, need polnud piiksujad, vaid ikka inimekeelsed hiirepeolised: Estoveri korraldatud Hiirte Klubi kokkutulekul osales üle 500 lapse ja lapsevanema. Kutsutud olid kõik Hiirte Juustu Kaisuhiire omanikud. Ühiselt korraldati Hiirte laulupidu, disko, juustujahi mäng ning joonistusvõistlus. Korraldajate meelest läks üritus nii kenasti korda, et ka tuleval aastal kavatsetakse rõõmus hiirepere kokku kutsuda.

Kahejalgsete hiirte pidustused

Fotod: Tõnu Raudsepp

Eesti nukurong võitis festivali

Valgevenes, Brestis toimunud rahvusvahelisel teatrifestivalil Belaja Veža võitis Eesti Nuku- ja Noosoteatri lavastus "Tsuuh, tsuuh, tsuuh..." lastelavastuste võistlusprogrammi peapreemia. Festivalist võitis osa nukutruppe 25 riigist üle maailma. Kõige pisematele vaatajatele mõeldud rongisõiduloo autor ja lavastaja on nukuteatri raudvara Helle Laas, sirmi taga mängivad Helle Laas, Are Uder ja Riho Tammert.

Harakat ei kõida palmid ja liiv

Suurem osa rändlindudest on lahkunud, teised on minekul. Koduümbrus kipub kuidagi vaikseks jääma. Selle vastu sõdib aga harakas. Temale vaikus ei sobi, esimesel võimalusel täidab selle kädinaga. Ja ära minna ta ei mõtlegi, temal on siingi hea. Kogu oma elu veedab ta ühes kohas. Noorena esimesel elutalvel ehk reisis veidi uudishimust ringi, aga pikim teadaolev harakaretk on ulatunud vaid 450 kilomeetri taha.

Laiskust see muidugi ei tähenda, teda lihtsalt ei kõida palmid ja liiv. Oma kodukohas tunneb ta end hästi igal aastajal. Nüüd, oktoobris, on veel kogu pere koos. Alles talve hakul lähevad noored liikvele. Ja kogu perega pöösastes kädistada on ju maru vahva! Söögi pärast harakas eriti ei muretse: kui ei leia loodusest piisavalt, võtab taluõuest. Kas või koerakausist. Või solgiaugust. Juhtub aga laudauks paokil olema, näppab sealt kanamune. Suvel ikka mune leiab, siis on lindude pesi kõik kohad täis ja harakal on hea nina neid leidma. Aga sügisel on ainuke lootus kanade peal. Kohe, kui kaagutamist kuulda, lipsab harakas munavargile. Nuppu tal on.

Harakas ongi laululindude seas kõige intelligentsem lind, tema ajul on rohkem

kurde kui teistel sugulastel. Ja kohe kasutab seda pahanduste tegemiseks! Muidugi, üks munad maitsevad ju paljudele teistelegi lindudele. Samuti loomadele ja meile endilegi. Ja mune on lausa vajalik süüa, sealt saab väga palju kasulikke aineid. Harakas muidugi vaevalt et tervisliku toitumise huvides munadega maiustab, aga eks tulemus ole ikka sama. Teda teeb see „nõrkus“ ju aina tugevamaks.

Muidu on harakas kõigesööja. Tema menüüsse kuuluvad nii taimsed saadused – viljaterad, marjad, kartul, seemned – mis aga ette juhtub, kui ka putukad, teod, vihmaussid, linnupojad, raiped ja muu loomne toit. Tegelikult on harakas vahest kannibali kalduvustegagi, süües isegi enda poegi.

Oma pesa ehitab ta aga kindluseks, et pojad oleks teiste röövlite eest kaitstud. Olles ise röövel, oskab ta sellist võimlust ette näha. Ikkagi tark lind ju. Pesa on tal tegelikult munakujuline – aga hiiglasuure muna. Ehitab ta selle okstest, tehes külgedele kaks ust. Üks on peauks, teine tagavaraväljapääs. Siingi kasutab ta oma tarkust ära. Kuna ta hakkab pesaehitusega juba märtsis pihta, paistab see suur okstekuhi raagus puu otsast kaugele. Seega pole ettevaatusabinõud kindlasti liigsed. Pesa võib ta ka tihedasse kuuse-

Harakas ongi laululindude seas kõige intelligentsem lind, tema ajul on rohkem kurde kui teistel sugulastel.

hekki teha, kust see üldse välja ei paista, aga ega neid kuusehekke just igal sammul võtta ole.

Harakat on ikka mustvalgeks linnuks peetud, olgugi et tal tegelikult ainsatki musta sulge pole. Suled läigivad tal päikese käes kaunilt sini-rohelistes toonides. Tegelikult on harakas oma pika saba ja kaunite sulgedega väga ilus lind, aga seda me vist teadvustaksime endale vaid siis, kui ta mingi haruldus oleks. Aga on ta ju paraku täiesti tavaline lind ning pealegi veel halva kuulsusega. Seda nii oma vargakommete kui ka tüütu kädistamise pärast. Sakslased peavad harakat nõialinnuks, ka meil on ta ühe muistendi järgi nõia lõhkenud südamest välja lennanud. Räägitakse ka, et harakas olla neetud, kuna Kristuse ristilöömise ajal olla ta leinamise asemel kädistanud.

Aga kõikjal ei arvata harakast halvasti. Idamaades on ta au sees. Hiina kultuuris on harakas üks populaarsemaid linde, heade sõnumite tooja. Tema nimigi kõlab hiina keelest tõlgituna *rõõmulind*, *bird of joy*. Harakasõpru leiab muidugi ka lääne kultuuriruumist. Kindlasti on suured harakate austajad kõik inglise vutiklubi „Notts County“ fännid, sest selle ligi pooleteise sajandi vanuse klubi vapil poseerivad koos jalgpalliga kaks vallutatud harakat ning muidugi

Sakslased peavad harakat nõialinnuks, ka meil on ta ühe muistendi järgi nõia lõhkenud südamest välja lennanud.

hüütakse ka mustavalgetriibulistes särkides County mängijaid harakateks.

Meie aga oleme harjunud haiget last lohutama: „Varesele valu, harakale haigus“. Olgu linnul pealegi mõni halb komme, ega me talle tegelikult ikka haigust ju ei soovi. Me tahame vaid, et laps terveks saaks. Ehk mõtleb keegi edaspidi eetilised lohutussõnad välja.

Varsti paneme lindude toidumajad üles. Harakas võib ka neid külastama hakata, kui toidule ligi pääseb. Minu kodus toidmisplatsi külastas mullu sügishooajal neli harakat. Sõid samuti sihvkasid ja maapäkleid nagu väikesed linnudki. Kui searasvatüki välja panin, kangutasid harakad selle lahti ja viisid minema. Aga mul polnud kahju. Lihtsalt edaspidi panin tihastele rasvapalle rippuma, neid harakad enam varastada ei suutnud. Talve arendes harakad enam ei tulnud, küllap olid samasuvised noorlinnud, kes liikusid talveks maade-avastamisretkele. Aga tänava tulevad kindlasti taas, võib-olla needsamad, võib-olla uued. Küllap satuvad sinu aeda ka. Siis saad läbi akna veenduda, et on tõesti ilus lind!

Peep Veedla, tekst ja foto

Keeleteadlasest papagoi

Ajaleht *Los Angeles Times* avaldas hiljuti kurva uudise: oma maise tee-konna lõpetas 31-aastane Aafrika hallpapagoi Alex, kes teadis enam kui sadat sõna ja oskas lugeda kuueni ning tundis ära värvusi ja kujusid.

Alex sai kuulsaks nii mõnegi teadusajakirja lehekülgedele läbi, kus temast kirjutas teda kolm aastakümnet uurinud ja treeninud teadlane, keemik Irene Pepperberg. Tema sõnul seadis Alex kahtluse alla tavaarusaama, mille kohaselt inimkeelt mõistavad vaid delfiinid ja inimahvid. Pepperberg, kes ostis papagoi lemmikloomapoest, kui too oli aastane, õpetas lindu objekte rühmitama nende füüsiliste omaduste järgi nagu värvus ja materjal.

Mõned teadlased arvavad siiski, et kuna Aafrika hallpapagoi on sotsiaalsed linnud, siis mõistatas Alex ära õige vastuse oma treenerite ilmetest ja poosidest.

Nii või naa, sõna „linnuaju“ peaks olema pigem kompliment kui häbistav. Alex pole ainus linnuliik, kes on uurijaid hämmastanud. Ka varelastel on viimastel aastatel avastatud hämmastavaid võimeid, nagu vähemalt viieni lugemine või siis oma kaaslaste abistamine või oma söögi peitmine sõltuvalt sellest, kes kaaslastest on läheduses.

Kui Alex lõpetas söömise, ütles ta „kork“, tahtes saada korki, mida ta kasutas oma noka puhastamiseks. „Wanna go to the gym,“ ütles ta, kui tahtis minna oma harjutusplatsile. Tal oli väidetavalt viieaastase lapse intelligents ja kaheaastase lapse suhtlemisvõime. Vahel oli ta ka tüdinud. Ning ta õpetas ka teisi laboris olevaid Aafrika hallpapagoisid, kui nood valesti rääkisid.

Vangistuses elavad Alexi-taolised papagoi ka kuuekümneseks ja nõnda tuli ta surm kurva ootamatusena.

Los Angeles Timesi uudise vahendas Tiit Kändler.

www.Teadus.ee

Good Charlotte

Foto: Bulls Press

HEA LAPS

JOY DIVISION

00

HEA LAPS

Kirjanurk

Ahoi, head sõbrad ja sugulased!

Kuulutame nüüd välja augustinumbri võistluste auhinnasaajad. Nagu ikka, saavad Tallinna, Harju-, Lääne-Viru-, Järva, Pärnu- ja Läänemaa lapsed oma preemiad kätte

Kullo Lastegaleriist (Kuninga 6, Tallinn), Tartu-, Valga-, Võru- ja Jõgevamaa laste auhinnad toimetatakse Tartusse **O. Lutsu nim. Raamatukogu Lasteosakonda** (Kompanii 3/5, Tartu). Kellel on muid soovet, neil palume toimetusse kirjutada, helistada või meilida!

LEGO- auhinnad

tõi loosiõnn seekord **KEITH REHE ALLIKVEELE** Pärnust, **JANNO MARTIN INNOLE** Koselt, **HARRI KURELE** Viimsist ja **JUSSI SOELE** Antslast.

BARBIE ranna-autod võitsid

BIRGIT LOIK Tallinnast ja **MERILIN JÕESAAR** Harju-Ristilt.

You! Otsin kirjasõpra, kes võiks olla poiss vanuses 12 – 14 aastat, aga muidugi on teretulnud ka samas vanuses tüdrukute kirjad. Ise olen 12. Meeldib mängida võrku, klaverit, pinksi ja olla rannas, meeldivad hobused, koerad, hamstrid, kassid. Võiksid olla kuskilt Lääne-Virumaa kandist, veel parem, kui kuskilt Rakvere kandist.

Lisa msn: **mammu09@hotmail.com**. Hiljem võiks ka kokku saada! Kirjake kindlasti!

Tere! Otsin sõpra vanuses 11 – 12 (tüdrukut, kes elab Tallinnas). Ise elan

Tallinnas, Nõmmel, mu msn on **stickman@skate.com** ja mu rate on **MISK89**.

Tere!! Olen Anne-Mai ja elan Siimustis. Minu sooviks on leida nii sõpru kui ka 15-16 aastast poissi, kes on südamilk. Mu rate kasutaja on **anne-ly13**. Kirjutage siis!

Otsin kirjasõpru vanuses 10-15. Vaheet ei ole, kas poiss või tüdruk. Minu rate on: **Vivuska**. Ja minu msn on: **viivi.saar.0002@hotmail.com** Kirjutage mulle!

Kunstikonkurss "Inglite aeg"

Jõulud on ikka olnud imede ja lumise valguse aeg, mil ollakse üksteise suhtes tähelepanelikumad. Just jõulude ajal ilmuvad meie sekka inglid tihedamini kui muidu. Kes nad on – kas taevalikud haldjad, muinasjututegelased või olendid, kes on alati valmis meid kaitsma? Võib-olla on mõned lähedased inimesed alati heatahtlikud nagu inglid? Kui tahaksid vastata nendele küsimustele läbi kunsti, siis asu aga inglid uurima-otsima ja vastuseid kunstivormi panema.

Kullo Lastegalerii (Kuninga 6, 10146 Tallinn) ootab **20. novembriks 2007 4 – 18aastaste laste ja noorte töid**, mis kujutavad ühel või teisel moel inglid, nende maailma, jõluaega. Ka võib uurida kunstnikke, kelle lemmikteemaks on inglismaailm.

Tehnikad: maal, joonistus, graafika, kollaaž, foto, keraamika, skulptuur jne. Samuti on tööde juurde oodatud A4 formaadil enda loodud salmid, luuletused ja jutud, mis autorite töid selgitavad. Tööle lisada 2 etiketti: 1) **töö tagumisele küljele (keskele)** – pealkiri, tehnika, autori nimi, vanus, juhendaja nimi, kool või lasteaed, juhendaja või autori kontakt 2) **töö juurde** – pealkiri, tehnika, autori nimi, vanus, juhendaja nimi, kool või lasteaed. **Tööd osalevad samanimelisel näitusel 27. XI – 29. XII 2007 Kullo Lastegaleriis.**

Zürii lemmikuid ootavad auhinnad!

Lisainfo: Kullo Lastegalerii, tel. 6446873, galerii@kullo.ee

KIRJANDUS- VIKTORIINI raamatud saavad

KATRIN PENT Põlvamaalt, **MALLE POOLA** Tartust, **MARIANNE SOKK** Soontagast, **ANDRES AINSON** Tallinnast ja **SILJA VUNK** Pärnumaalt.

Tallinna-raamatu saab **KRISTIINA VESKIMÄE** Türlit.

RISTSÕNA-CD-d võitsid **ANNA EDELA** Lähtest ja **HOLY KOIT** Torist.

VAIGE KÕNLI MÕISTATUS
AIDAB 07.2007

Kas ja kuidas on võimalik allolevaid tükke ümber paigutades risti kuju moodustada?

Eelmises mõistatuses kinni jäänud veoauto saadi silla alt kätte, lastes kummidest veidi õhku välja ning lükates sel viisil madalamaks muutunud veoauto välja.

Seekordse vastuseni jõudmiseks on aega terve kuu - nimelt ilmub lahendus koos uue mõistatusega järgmises ajakirjanumbris.

Mõistatuse tegi Ande

Oktoober — lehe- ja vihmajumängude kuu

Oktoobrikuu üuemängudes on mängujuht sõber Sügis. Tema pakub ideid ja loodus annab vahendid. Kui aina sajab ja sajab, siis on ümberringi porilombid. Soome keeles ongi oktoober loka- ehk porikuu. Porine ja ligane maa on samas ehtne treeningisaal jalalihastele ja hea paik tasakaalu lihvimiseks. Halba ilma pole olemas ja alati leidub mõni hea idee, kuidas „porilombis päikest näha”. Jahedal ajal annavad rõõmu ja kehasooja lennukad jooksumängud. Mida rohkem lihaseid õuetöö või -mäng tööle paneb, seda paremini ka sooja saab. Porikuu nõuab õigeid riideid ja õigeid jalanõusid – vihmamantlit ja kummikuid.

Lombimängud

Idee 1

„Lendan üle lompide nagu tuul!”

See lennukas mäng sobib vihmade ajal. Lombid on hea moodus enese treenimiseks. Et kindla peale välja minna, tasub algatuseks valida väiksemaid lompe, pannes eelnevalt silmamõõdu järgi paika, millise laiusega lombist võiks üle saada. Võtta hoogu – ja kõrge lennuga lombist üle! Lennu pikkuse mõõtmiseks pole mõõdulinti tarvis: oma samm on tulemuse mõõtmiseks niisama hea – arvestusega, et üks samm on umbes pool meetrit. Väikesed lombid sobivad edasi-tagasi hüpeteks ja osavuse kasvades kas või keksuhüpeteks – keksides ühe jala peal üle lombi edasi-tagasi niikaua, kuni jõudu on. Võib kas või stopperiga aega võtta, kes kõige kauem hüppas. Mitmekesi olles saab selliseid lombimänge võidu peale mängida. Võidab näiteks see, kes kõige laiemast lombist üle läheb, või see, kel üle lombi hüppeid kõige rohkem kokku sai.

Lehemängud

Oktoober on ka lehtede mahasadamise kuu ehk kolletamiskuu – vanarahva ütlu kohaselt.

Idee 2

„Lendan üle lehehunnikute!”

Võib lihtsalt õue minna ja lehti korjata. Näiteks uurimistöök – kui palju ja milliseid lehti õnnestub saada? Uurimistööst võib valmistada lehekogu – lehed kuivatada, kleepsuga paberile panna ja liiginimi juurde kirjutada.

Idee 3

Kel tarvis lehti riisuda, saab töö- ja mängupõllu ühekorraga kätte. Kokkuriisutud lehekuhjad on taas treeningisaal: võib korraldada erineva suuruse ja kujuga lehehunnikutest ülelennumänge. Võidab see, kes kõige suuremast lehemäest üle lendab, ilma et lehed laiuli lendaksid. Lehekuhjad sobivad ka vigurjooksudeks. Joosta saab siksakki või näiteks 8-kujuliselt.

Linnurännumängud

Oktoober on ka linnurännukuu. Pea kuklas ja silmad taevas – nii saab kure-, hane- ja luigeparvedele järele vaadata. Kel õnne, saab parves lindude arvu kokku lugedes leida selle sügise kõige suurem rännukolmnurk – mitu neid suurimas parves oli?

Idee 4

„Haned-luigid, tulge koju!” – see on tuntud karjalastemäng. Vanasti käisid lapsed hilissügiseni väljas karja valvamas ja siis tuli sooja saamiseks liikumismänge mängida. Mängitakse hulgakesi. Üks on püüdja, üks on kojukutsuja ja ülejäänud on haned-luigid. Püüdja seisab platsi keskele, kojukutsuja läheb ühte serva, see paik on „kodu” ja „parv” ootab vastasservas. Kojukutsuja hõikab: „Haned-luigid, tulge koju!” „Parv” hakkab jooksmas ja püüdja neid kinni võtma. Kelle ta kinni saab, see hakkab ise ka püüdjaks. Mäng kestab, kuni kõik on kinni püütud. Võidab see, kes viimasena kätte saadakse.

ÄRA KUULA NII VALJULT MUUSIKAT! JÄÄD KURDIKS!

üks musketär

riik Aasias

spordikool

kandev ehitusdetail

tegin valulikkude häält

nutt ja ...

Henrik Ibsen vanus

rumalukene

agar

meeter

lehma kehaosa

veebivärv; peasissekäik

aitama

Piret aasta

veespordivahend

Roman Ubakivi

madu

uuristamisvahend

Ost Ingo

elementaarosake

mõla

pintsak

niiske

kõrbe- saared

Rooma number 6

lavatsid

üleannetu

üksluisus

klass

Ursula

ustav

noos

levila, levikuala

jooginõu

pull; tähtkuju 3, 14...

totakas, napakas

sissepääs, väljapääs

Arno Tali

näo osad

sekund

aktsiaselts

aar

Kadri

doktor

kildudest pilt

ilmakaar

Paul

Apple Macintosh

maitseaine

... ookean

ristsõnad

Kas oled enesekindel, tagasihoidlik või suisa erakliikult arg? Tee allolev test ära ja saad teada!

1. Koolidirektor palub sul esineda suure publiku ees kõnega.

Kas sa:

- a) mõtled välja mingi vabanduse, miks sa ei saa seda teha, kuigi tegelik põhjus on kabuhirm
- b) palud mõtlemisaega, kuid tõenäoliselt keeldud
- c) oled igal juhul nõus!

2. Kas enamus sinu sõpradest on ...

- a) olnud sul juba ammu
- b) alles hiljutised tuttavad
- c) nii seda kui teist

3. Said kontrolltöö eest halvema hinde kui lootsid ja pärast jutuajamist õpetajaga ei õnnestunud sul seda ikka tõsta. Sa...

- a) ei tee sellest suurt numbrit – järgmisel korral proovid parema hinde saada
- b) ei ürita enam kunagi õpetajatega sel teemal rääkida
- c) tahaksid häbi pärast maa alla vajuda, et julgesid suu lahti teha

4. Millised inimesed on sulle eeskujuks?

- a) need, kes on endaga rahul
- b) need, kes on ilusad
- c) need, kel on kindlad eesmärgid ning kes üritavad elus midagi saavutada

5. Kas pead end ...

- a) juba äärmiselt kogenuks, targaks ja kõiketeadjaks
- b) inimeseks, kel on pidev soov uusi asju õppida ning tegelda mitme asjaga
- c) piisavalt targaks ja kogenuks

Enesekindluse test

6. Kas julged reisida või osaleda mõnel konverentsil/kursusel, kus sa veel kedagi ei tunne?

- jah, loomulikult! Nii ju uusi tutvusi saadaksegi!
- jah, kui nad on minuvanused
- pigem suhtled tuttavate inimestega

7. Kas tahaksid olla tulevikus...

- lihttööline
- spetsialist
- ülemus

8. Millist riietust eelistad?

- julget, omapärast.
- tavalist, et sulanduda massi
- konservatiivset, kuid lisad oma maitse järgi ka aksessuaare

9. Kas sa suhtled koolis/vabal ajal ...

- popimatega
- "tavainimestega"
- veidrike ja heidikutega

10. Kas parimad ajad sinu elus ...

- on juba olnud
- on alles ees
- nii seda kui teist

10 - 14 punkti:

Oi-oi-oi! Sul on enesekindlusest tublisti puudu! Eelistad sulanduda halli massi, suhelda oma tuttavatega ning end üleliia mitte näidata. Sa püüad väljakutseid vältida, sest sul puudub eneseusk – kardad end ebaõnnestumise korral kõigi naerualuseks teha. Tegelikult oled sa tõenäoliselt väga andekas, tark ja omapärane, kuid sa ei julge seda teistele näidata ning sinu anded jäävad varju... Paraku oled ka narrijatele sobiv saak, nii et peaksid mõned enesekindluse nipid kõrva taha panema (vt.kõrvale!).

15 - 23 punkti:

Oled küllaltki enesekindel, kuid ei hüppa pea ees tundmatusse. Enne otsustamist või lubaduse andmist kaalud enda oskusi ja võimeid ning alles siis võtad väljakutse vastu. Õpid pidevalt midagi uut juurde, sõlmid kergelt tutvusi. Vahel oled eluga lausa nii rahul, et suhtud mõnda asja ükskõikselt. Kui oled veel julgem ja enesekindlam, siis jõuad elus kaugele!

Tulemused

	A	B	C
1.	1	2	3
2.	1	3	2
3.	3	2	1
4.	2	1	3
5.	1	3	2
6.	3	2	1
7.	1	2	3
8.	3	1	2
9.	3	2	1
10.	1	3	2

Tahad olla enesekindlam? Siin on mõned põhiniidid:

- Naerata! See muudab tuju heaks nii sinul kui ka sind ümbritsevatel inimestel.
- Julge inimesele silma vaadata – see näitab kohe, et oled enesekindel.
- Seisa sirgelt ja enesekindlalt – ära pane käsi rinnale risti ega liiguta neid närviliselt, pane näiteks põidlad taskusse ja las ülejäanud sõrmed ja käsi ripuvad vabalt.
- Ole optimistlikum ning suru negatiivsed emotsioonid alla – siis ei jää neile enam heada kõrval ruumi.
- Sageli on kasu mõnest uuest hästi mugavast riietusesemest või aksessuaarist, milles sa end väga hästi tunned ja end kõigile näidata tahad.
- Kui oled midagi head korda saatnud, siis jaga rõõmu teistega. See julgustab sind uusi ettevõtmisi alustama ning peagi tahad veel nii head õnnestumisetunnet kogeda.
- Loe enesekindlust puudutavaid raamatuid – sealt saad õppida lihtsaid nippe, kuidas enesekindlamaks muutuda!

Enesekindlus on oskus, mida võib õppida igaüks!

24 - 30 punkti:

Sa tahad elus kõik ära proovida! Ei löö risti ette uute väljakutsete ees, isegi kui need sul vahel ebaõnnestuvad. Võimalused ongi ju ärakasutamiseks!

Sõlmid kergelt uusi tutvusi, kuid sageli ka kaotad neid kiirelt.

Tänu oma enesekindlusele jõuad elus kaugele – kui piisavalt soovid, siis tippu välja! Haarad kinni peaaegu igast uuest

võimalusest ning armastad uusi asju juurde õppida. Tahad kõike näha ja kogeda. Tubli! Jätka samas vaimus, aga ära üleolevaks muutu, sest üksildasena pole enesekindlusest enam kasu!

Anneli Orgusaar

Sügise värvides kaelakee

Lihtsaid, kuid efektseid kaelakeesid ja käevõrusid võid valmistada riideribadest, puumunadest ja pärlitest. Selleks lõika õhukesest ühevärvilisest või kirjust trikoo- või siidriidest riba ja murra kokku nii, et vasak pool jääks välja.

Õmble see käsitsi tihedate pistetega või õmblusmasinaga toruks ja pööra parempidi.

Seejärel hakka vaheldumisi riidetu sisse ja peale lükkima puumunakesi ja pärlid. Kõigepealt pane torukesse üks puumuna. Siis võta suure auguga juuksekaunistuspärl ja pista toruke sellest läbi. Võid kasutada ka nõela abi. Aseta uus puumuna toru sisse ja torka toru läbi järgmise pärl.

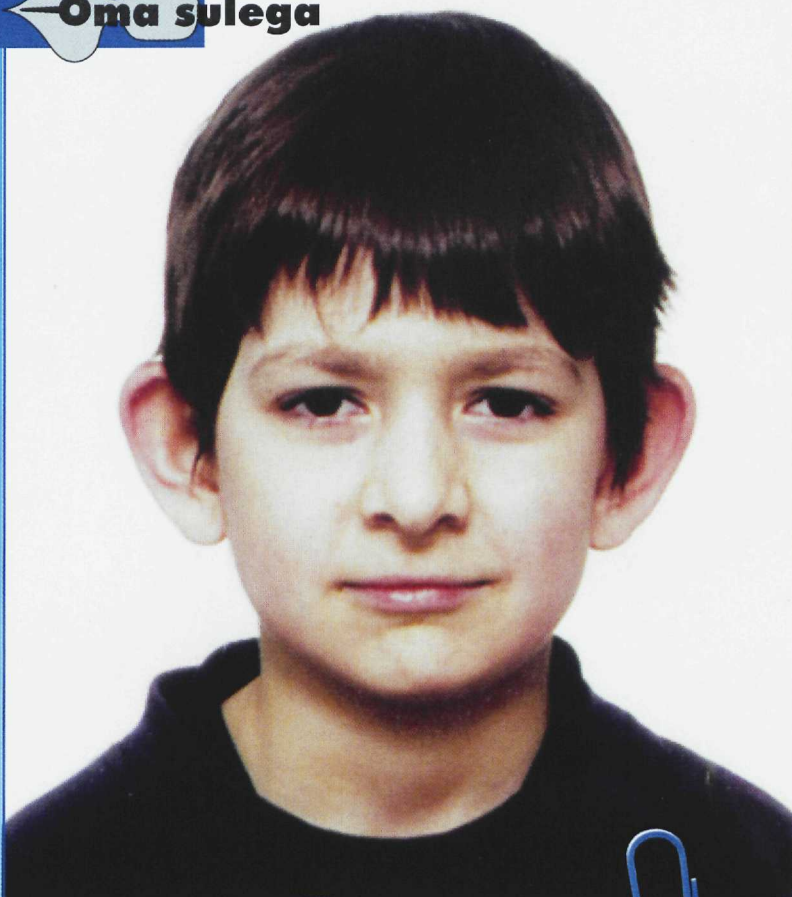
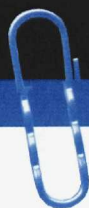
Korda tegevust, kuni kee on valmis, ja õmble otsad kokku.

Lühikesele keele tee otstesse kinnis.

Riideribade laius ja seega ka torukese läbimõõt sõltub sellesse pandavate munade suuruselt. Puumunade asemel võid

kasutada ka enam-vähem ühesuursi kastaneid, tammetõrusid või ube.

Toru peale võid pärlite asemel panna ka mingeid muid suureaugulisi ümmargusi või ovaalseid puumune. Riideriba peal olevad pärlid või munad tõmbavad riide veidi krousi ja see ongi huvitav.

Anar Agajev Tartust

**Tere! Minu nimi on Anar Agajev.
Olen Tartu Karlova Gümnaasiumi 4.b klassi
õpilane. Mulle meeldib lennukiga lennata,
õppida, üksi mõtiskleda ja luuletusi kirjutada.**

RAHA

Mina sain eile raha
ja nüüd olen paha.
Nüüd on mul raha null
ja mind ajab taga kull.
Mul on küll moonid,
aga mitte kroonid.
Minul on käes muld
ja sinul hoopis kuld...

MEIL

Minu õel on nukk
ja isal must juuksetukk.
Seal on kokk
ja emal kaunis blond lokk.
Meres sõidab laev
ja meil maal on kaev.
Emal on alatine vaev
ja minul uus laev.

MINA JA SINA

Mina näen seal nukke
ja sina näed seal lukke!
Poisil on seljas särk
ja tal on üks värk.

Meil on kodus kapp,
mapp ja lapp.
Lapsed on head
ja vahel teevad mõned vead..

Mõnikord saan koolis kahe
ja teiste jaoks on see lahe.
Mina näen õues vinti
ja sina näed toas linti.
Mulle meeldib eesti keel
ja tahan seda veel.

Pildi tegi Kirke

Tänapäevane seiklusjutt

ahtsin trügida bussi, mis oli puupüsti rahvast täis, kuid libisesin. Samal hetkel kukkusin, sain hädaga püsti ja ostsin pileti. Vaatasin ringi ja nägin piletikontrolli. Seal seisis ka üks mu tuttav, kes sõidab tavaliselt „jänest“. Püüdsin talle märku anda, et kontroll on bussis. Ta reageeris sellele küllaltki ootamatult: tuli mu juurde ja varastas avalikult mu taskust pileti. Ise trügis ruttu tahapoole. Mul ei jäänud muud üle kui trahvi maksta. See ajas mu suurde segadusse ja otsustasin häbiga bussist järgmises peatuses väljuda. Nüüd, kui bussi astun, vaatan kohe ringi, ega seal mõnda tuttavat „jänest“ sõida ja panen pileti kindlasse kohta.

Lumileid Hälvin Viluste Põhikoolist

Leelo Tungal

Džungliseadus

Maanteel sõidad nagu džunglis – ega puudu seal ka headus, aga vajab täpset tundmist liiklemise džungliseadus!

Nähes eemalt jaaguari või mõnd teistki võimsat looma, tee end madalaks kui mari ja siis põõsastikku rooma! Ei nad hooli vennast, sõbrast – värvipimedusest löödud, üle tormavad ka sebrast – džunglis neid on ikka söödud!

Appike, ka anakonda sööstab mööda džungliradu – eestpoolt nagu maastur on ta, seestpoolt – krokodill või madu!

Mis sa sellist ikka trahvid, kellel ajusid on vähe... Lapsi õpetavad ahvid: “Välja minnes kilpkonn pähe!”

Heiki Vilep

Tähtis laps

Meie Liisu läheb kooli, ranits seljas, tutt on peas, ülekaigukohal autod seisatavad pikas reas.

Liisu aga rahulikult astub üle triibutee: juhid võivad tähtsad olla, koolilaps on tähtsam veel,

tähtsam kui ministriproua, presidendist tähtsam veel, Ega rumalaid ei lasta nõnda lihtsalt üle tee.

Laulda ümiseb me Liisu, aga mis ta järsku näeb: täitsa musta karva kiisu temast tähtsalt mööda läeb.

Väike Beatrice säras suures Hollywoodis

Tallinna koolitüdrukul

Beatrice Nebisel polnud tänavu suvevaheaega ollagi: juunikuul läks Jurmala lauluvõistluseks ettevalmistumise tähe all ning 28. juulist 5. augustini käis ta oma eeskavaga võistlemas Hollywoodis. Jajah, ikka selles päris Hollywoodis, mis asub Ameerikas, Los Angeleses! Nimelt pälvis 7aastane Beatrice Lätimaal, Jurmala lauluvõistlusel züriilt *grand prix* – ning peavõit andiski õiguse osaleda rahvusvahelisel estraadikonkursil World Stars.

Noorte tähtede ülemaailmsed võistlused toimusid tänavu Los Angeleses juba 11. korda, ning ameeriklased ise nimetavad seda suurejoonelist konkursi noorte tähtede olümpiaks. Tung "lavaolümpiale" on väga suur – tänavu olevat osavõtusoovi avaldanud üle 75 tuhande noore –, ning seetõttu tulebki korraldada selliseid eelvõistlusi nagu too Jurmala oma, mille võitmine tegi Beatricele (ehk Beatale, nagu sõbrad ja sugulased kutsuvad) rohkesti rõõmu, kuid pani nii tüdruku pere kui ka lauluõpetaja muretsema: pikk võistlusreis on ikka vägagi kulukas... Õnneks leidis rohkesti häid inimesi, kes andekat tüdrukut toetasid, ja nii marssiski Beata võistluste avamispeol rõõmsalt Eesti lippu kandes teiste lauljate ja tantsijate seas läbi Hollywoodi. Rongkäigulised seati rivi tähestiku järgi ja Beata kõndis taanlaste järel. Osalisi oli välja valitud ligi 50 riigist, ning noorimad neist olid viie- ja vanimad kahekümne seitsme aastased.

Beata lauluõpetaja Natalja Zentsenko arvas, et ega züriil kerge olnud: esimeses voorus tuli ära kuulata 131 lauljat, kellest teise vooru pääsesid pooled – 68 esinejat. Kolmandasse vooru jõudis 5 – 7aastasi lauljaid 7 ja 8 – 10aastasi 6. Beata saavutas poolfinaali võidu mõlemas rühmas! Kasvult on ta just selline, nagu üks algkoolitüdruk olema peab, kuid hääle ja laulukoolituse poolest peeti teda märksa vanemaks.

Tšempioniks saades võis tal ikka uhke tunne olla küll!

"Punkte arvestati konkursil väga asjalikult – nagu spordivõistlustel," ütleb Beata lauluõpetaja Natalja Zentsenko.

"Beatal jäi finaali jõudmisest puudu üksainus punkt... Üldvõitjaks juunioride vanuseklassis kuulutati 13aastane filipiinlanna Aria Daniella H. Clemente."

Peab lisama, et üldvõitjad jagati World Stari võistlustel kahte astmesse: juuniorid ehk kuni 15aastased ja seeniorid ehk üle 16aastased. Nii et Beatal on aega juunioride seas võistlemiseks veel seitse aastat!

Laulu- ja tantsukeskuses Diapasoon on tüdruk aga juba "vana tegija": Natalja Zentsenko laulustuudios hakkas ta käima juba viieaastaselt.

Praegu ei oska ei tüdruk ise ega ka ta ema Svetlana öelda, kas Beata tulevik on ooperi- või estraadilaval.

"Igatahes on selge, et anne on tüdrukul olemas ja seda tuleb arendada," arwab Natalja Zentsenko. "Ja see on eriti hea, et ta ei lepi ainult laulmisega, vaid käib ka Nõmme Lastemuusikakoolis klaverit õppimas."

Laulu- ja klaveriõpingute kõrval pole väikesel tähel muudeks hobideks aega.

"Beatale meeldib tegelikult väga metsas seenel käia – võib-olla jõuame seda veel teha," ütleb väikese lauljatariga ema. "Seeni ta veel nii hästi ei tunne kui noote..."

Beatrice Nebis on Tallinna Kesklinna Vene Gümnaasiumi teise klassi õpilane.

Barbie®

Nukkudelgi üheksa ametit!

Tänapäeva elu on selline, et mitte ainult inimesed, vaid ka nukud peavad mitut ametit korraga. Andmed selle kohta, missugune on Barbie haridus, puuduvad, kuid viimaste barbinduseuudiste kohaselt peab kaunitar korraga nii kunstiõpetaja kui ka fotograafi ametit, töötades samal ajal ka lemmikloomade hooldajana. Aga missugune on Sinu unistuste elukutse, hea lugeja? Kirjuta ja joonista meile sellest ning saada oma kirjatükk või joonistus toimetusse enne 5. novembrit. Parimate vahel loositakse välja just needsamad uued Barbie-nukud Rimonnelt!

Maaletooja: **RIMONNE**

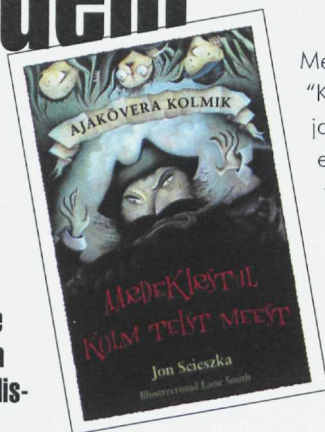
r a h n u

reet Bängeri - juusse

paistab, et see
särk lööb ikka
kõvasti laineid
.....!!!!!!

Kõik aardeid lugema!

Kas tead, et 20. oktoobril on ülemaailmne ettelugemispäev? Mõni asjamees arvab, et ettelugemine on rohkem titevärk – jutte vesteti ikka vaid mudilastele. Aga vanasti loeti uudis-romaane ja luulet ette just peenemas seltskonnas! Ja tegelikult peaks iga pere järele proovima, kui mõnus on ühiselt aega veeta, kui keegi puhketunnil raamatut ette loeb. Kes otsib ettelugemiseks midagi uut ja põnevat, see võiks võtta käsile näiteks Jon Scieszka piraadiloo **"Aardekirjast kolm teist meest"**. Raamatu autorit on nime-tatud poistekirjanikuks (ta on, muide, loonud ekstra poiste lugemisklubigi!), kuid Lane Smithi vahvate illustratsioonidega teos pole ka tüdrukutele keelatud. (Lisaks vaata: www.draakonkuu.com/aardekirjastkolmteistmeest.htm.)

K O L M

Väike sõudepaat jõudis randa ja ma piilusin lehestiku vahelt välja. Kaks meest tõstsid paadist rannale kirstu. Üks meestest oli pikk. Teine oli lühike. Meestel olid jalas narmendavad püksid ja seljas triibulised särvid. Nad oli kõige jubedamad ja kõige hirmuäratavamad mehed, keda ma eales olin näinud . . . kuni ma märkasin nende selja taga kolmandat meest. Too oli kaks korda jubedam ja kaks korda hirmuäratavam.

Tema oligi selle kohutava laulu esitaja ja ma pean ütleva, et ta nägu klappis häälega suurepäraselt kokku. Ta oli üleni mustadesse karvadesse kasvanud. Ta näos turritasid mustad kulmud ja vuntsid. Ta seljal rippusid pikad mustad patsid. Rinnal laiutas tohutu suur must habe, mis oli punutud nelja paeltega kinniseotud patsi. Kõige tipuks – terve see suitses!

Aga hull karvkate ja musta värvi rõivad ei olnud selle mehe juures veel kõige hirmsamad asjad. Hoopis hirmsam oli see, et ta oli varustatud just nõnda, nagu Sam oli ennustanud – nelja püstoli ja vihase kõvera mõõgaga.

"Ei vedanud," sosistas Sam. "Võin kihla vedada, et see on Musthabe . . . aga mitte Walt Disney versioonis."

"Kes on Musthabe?" sosistas Fred oma puu otsast.

"Tema pärisnimi oli Edward Teach," seletas Sam. "Teda peetakse kõigi aegade kõige hullemaks ja julmemaks mereröövliks."

"Ah-ah," vastas Fred.

Räbalates mehed hoidsid kirstu endi vahel ja tassisid seda vaarudes mööda randa edasi. Hiigelsuur mereröövli luges nende selja taga samme.

"Kaheksateist, üheksateist, kakskümmend, kakskümmend üks. Seis!"

Mehed peatusid täpselt meie palmide all.

"Kaevake siin, mehed! Peidame selle varanduse ilusti ära ja ainult meie kolmekesi teame seda, eks ole? Kes ütles, et ma ei ole oma vangide vastu hea, või mis? Võtke nüüd veel üks punnusuutäis rummi!"

Ta tõmbas oma pika musta jaki ühest sügavast taskust pudeli, võttis sellest suure sõõmu ja andis pudeli edasi. Vangid jõid ning hakkasid kaevama.

Mereröövli nõjatuse vastu minu palmi. Tema kolmnurkne müts oli otse minu all. Miski ta juustes kihises ja suitses ja haises jubedalt. Krimpsutasin vaikselt nina ning püüdsin aevastust maha suruda.

Mereröövli sorkis mõõgaga liiva. Ja lõi jälle laulu lahti.

"Tulge, kõik röövlid, kes sõidavad merd,

selle mehe me laseme maha.

Heisake purjed ja kuulake mind,

selle mehe me la-la-la-laaa."

"Noh, mehed, ainult meie kolmekesi siin, eks ju? Mitte ühtki teist hingelist."

Sam ja Fred vaatasid minu poole ja kikitaskid kõrvu.

Päike kõrvetas kuumalt. Kärsed sumisesid ümberringi.

Vangid jõid ja kaevasid. Habetunud mereröövli muudkui laulis – ja hirmsa häälega. Mu jalg oli kookospähkli taha kinni jäänud ning oli ära surnud. Sama asi oli kätega. Tundus, nagu oleks mitu tundi möödunud, enne kui mehed viimaks kaevamise lõpetasid. Mereröövli libistas mõõga tagasi vööle.

"No nii, madrused. Väga hea! Laske see kirst nüüd sinna auku. Tasakesi-tasakesi..."

Samal ajal kui mehed kirstu alla lasksid, tõmbas mereröövli vöölt kaks püstolit ja kõmmutas nad mõlemad maha.

Nii surnukehad kui ka kirst lendasid koleda mütsatusega auku. Hullumeelne mereröövli lagistas naerda ja lõi uuesti laulu lahti, ise liiva hauda loopides.

"Surnukirstul kuusteist meest –

hoi-ras-saa, ja pudel rummi!

Pudelis kus kurat sees –

hoi-ras-saa, ja pudel rummi!"

Mul veeres higipiisk mööda nina alla ja langes kraaksuvalle mereröövli pähe, otse ta mütsile. Sulgesin silmad ja hoidsin hinge kinni.

Röövli tõusis püsti, vaatas ringi ja pomises: "Ainul meie kolmekesi, mehed. Valvake meie saladust! Ha-ha-haa!" Ja ta pöördus minekule.

Sel hetkel otsustas üks kärbes Fredi nina peale maanduda.

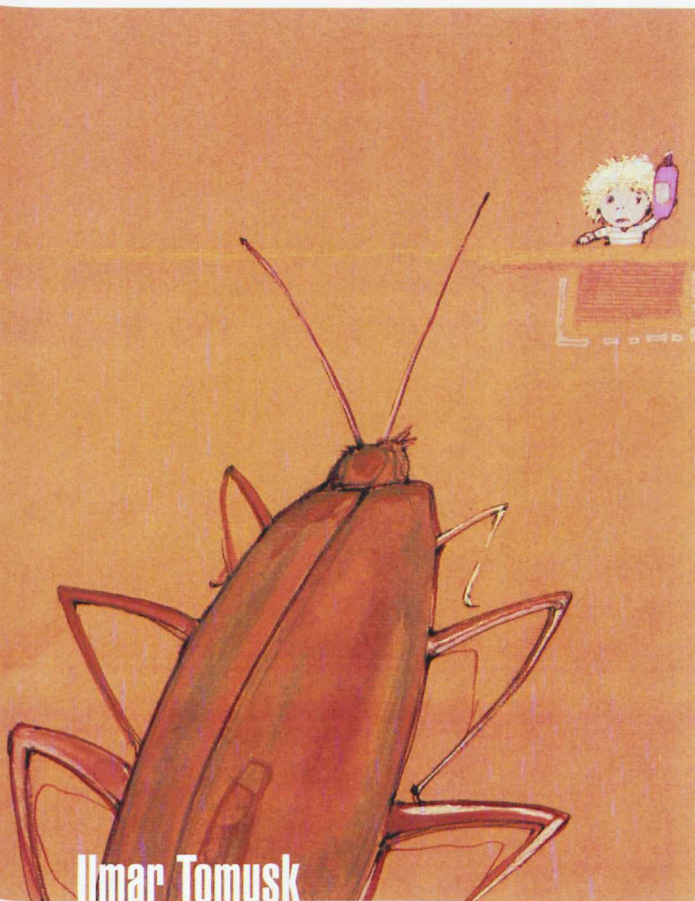
Fred krimpsutas nina, pilgutask silmi ja raputas pead.

Kärbes lendas minema.

Ent Fredi nokkmüts libises peast ja langes keereldes allapoole, maandudes kurjakuulutava mütsatusega otse mereröövli suurel mustal saapal.

Röövli kivistus. Ta jõllitas mütsi. Siis tõstis ta pilgu aeglaselt üles minu palmi ladva poole. Meie pilgud kohtusid ja mu süda muutus sama tuimaks kui mu jalg. "Urrrrrrrr," urises must mereröövli ja ta näole ilmus hullumeelne irve. Võin vanduda, et ta silmad helkisid punaselt.

Siis tõmbas ta kaks püstolit lagedale ja tulistas.

Pildi tegi Kirke

Ilmar Tomusk

Volli võitleb prussakaga

Kaheksanda korruse tädi Aino oli juba päris vana, sest tema juuksed olid täiesti hallid ja ta käis väga aeglaselt. Ühel õhtul nägi tädi Aino oma köögi seina peal väikesi pruune täppe. "Oh sa heldene aeg!" mõtles tädi. "Keegi on mu seina ära määrinud."

Tädi Aino võttis kraanikausist märja nuustiku ja tahtis täpid ära pesta, aga kui ta neid pesema hakkas, siis olid need hoopis teises kohas. "Küll on lugu," torises tädi Aino omaette, sest ta elas üksi ega saanud kellegi teisega toriseda.

Kui ta magama läks, ei saanud ta tükk aega und. "Kuidas ikka nii saab, et täpid tulevad seinalle ja siis lähevad ise teise kohta?" juurdles ta pingsalt. Aga vastu hommikut tuli talle pähe üpris õudne mõte: kui need täpid liiguvad, siis on need kindlasti mingid väikesed putukad. "Või on need koguni prussakad!" ehmatas ta ennast täiesti ärkvele. "Nüüd on kähku mürki vajal!" Tädi Aino pani kiiruga riided selga ja tuiskas täpselt pool üheksa kodust välja, et kella üheksaks poodi jõuda. Tädi Aino tundis, et ta on vähemalt viiskümmend aastat noorem.

Volli elas tädi Aino kohal üheksandal korrusel. Tema kodu prussakaid ei olud ja ta isegi ei teadnud, kuidas prussakad välja näevad. Sellepärast julgus Volli ka õhtuti üksi köögis käia. Kuigi pärast suure ahvi ja suure dinosauruse vaatamist oli see natuke hirmus ka.

Ühel õhtul läks Volli üksi kööki. Ta pani tule põlema, võttis kapist kruusi ning astus julgelt kraanikausi juurde, et natuke juua. Järsku käis tal kuum jutt südame alt läbi. Volli tardus paigale, ta põlved hakkasid värisema ja kruus tahtis käest maha kukkuda. Kraanikausi ääre peal kõndis koletu suur putukas. Volli tahtis ema ja isa appi kutsuda, aga hääl ei tulnud suust välja.

Putukas jäi seisma ja vaatas Volli poole. Tema vuntsid liikusid hirmuäratavalt ja Vollil oli tunne, et kui ta nüüd kohe midagi ette ei võta, siis sööb putukas ta lihtsalt ära.

"Mida ma teen?" mõtles Volli ja ta süda tagus nagu trumm. Jälle meenus talle film ahvist ja dinosaurusest.

"See suur ahv oli Ping-Pong," tuli Vollile meelde. "Ping-Pong löi dinosauruse maha."

Nüüd tundis Volli ennast juba natuke julgemalt. Kui ta uuesti putuka poole vaatas, oli see ikka vana koha peal. Ta ei tundunudki enam nii väga suur ja nüüd arvas Volli, et ta vist ikka ei taha teda ära süüa.

Volli vaatas ringi. "Ma pean talle mingi raske asjaga pihta lööma, et ta ära sureks," käis tal mõte peast läbi. Aga köögis ei olnud peale pesumasina ühtegi rasket asja ja Volli teadis, et pesumasin on liiga raske. "Kui nüüd oleks püss või isa tehtud vibu," arutles Volli edasi. Siis märkas ta kraanikausi kõrval aknapesuvahendi pudelit, mis nägi välja peaaegu nagu püss. Volli pani kruusi tasakesi lauale, haaras pudeli ja sihtis putuka poole. Pudelist pritsis välja vänge lõhnaga vedelikku, otse putukale pähe. Putuka jalad käisid kohapeal ringi täpselt nii nagu Vollil, kui ta esimest korda jäähallis uisutada proovis. Natukese aja pärast lõpetas putukas jooksmise, keeras jalad aeglaselt lae poole, siputas veel veidi ja jäi lõpuks liikumatult lebama.

Volli hingas paar korda sügavalt sisse ja välja, pani pudeli käest ja vaatas vilksamisi oma paljaid käsivarsi. Talle tundus, et tema musklid olid hoopis suuremad kui tavaliselt.

"Isa, ema, ma tapsin dinosauruse ära!" hüüdis Volli. "Ma olin nagu Ping-Pong selles filmis!"

Isa ja ema tulid joostes kööki. "Mis Ping-Pongi sa nüüd siis ära tapsid?" päris isa.

"Dinosauruse, vaata!" hüüdis Volli ja näitas näpuga putuka poole.

Ema hakkas kiljuma, isa astus kraanikausi juurde ja uuris seda lähemalt. Kraanikausi serval lebas vahutavas vedeliku-loigus liikumatult väike prussakas. "Kuidas see siia sai?" imestas isa ja kiitis Vollit: "Tubli poiss, et sa ta maha löid, muidu oleks neid varsti terve köök täis."

"Ega sa ei kartnud?" päris ema.

"Ei kartnud," vastas Volli. "Ma olin nagu see suur ahv, kes dinosauruse maha löi."

"Aga Volli, selle ahvi nimi oli hoopis King-Kong. Ping-pong on üks mäng," selgitas isa. "Aga lähme nüüd magama."

"Kas ma võin täna teie juures magada?" küsis Volli isa ja ema käest.

"Võid ikka, siis on meil ka keegi, kes meid dinosauruse eest kaitseb," vastas ema.

Sügis

Mõned puud on lehtedest tühjad,
nende all on lehekuhjad.
Rändlinnud lendavad ära
ega tee suurt kära.
Õunu aias päris palju,
sügistuult ei ole valju.

Kaarel Pent ja Gert Kokamägi
Viluste Põhikoolist

Zürri eriauhind mullusel Sten Roosi muinasjutuvõistlusel

Mardikad talvekorteris

Miku ja Manni on õde ja vend, keda võib peamiselt iga päev rannas mängimas näha. Te võib-olla arvate, et tegu on inimestega ning seejuures tekib küsimus: mida on talvel rannas teha? No ei,

tegelikult on seekord tegu väikeste mardikatega, kellele meie aastaaeg niimoodi korda ei lähe. Nüüd ma siis räägin lähemalt.

Oli järjekordne lõbus, päikeseline sügispäev, mil putukad otsustasid minna liivarööme nautima. Rannas meeldis neile mängida just sellepärast, et liiv on sõmer ja saab kaevata käikusid. Peale selle on seal ka pehme. Mõlemal olid oma mängupotsikud kaasas ning paljutöötav tore päev võis alata. Mardikad olid suure mänguhoos, kui äkitselt Miku märkas, et merelained hakkavad neile järjest enam peale tungima. Manni aga lubas rumalalt oma närvilisele vennale, et küll need lained taanduvad ning nemad võivad ikka oma mängu jätkata. Rahutu vend tahtis küll vastu vaielda, kuid viimaks jäi õde uskuma.

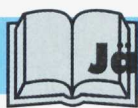
Oli läinud veel umbes tunnikene, kui Miku muutus veel närvilisemaks. Ta ütles Mannile, et tema hakkab igatahes minema, isegi siis, kui õde temaga kaasa ei tule. Manni teadis, et ema saab sellepeale kurjaks, kui kuuleb, et ta kaasa ei läinud, kuna vend oli vanem ning ema oli õpetanud, et vanemale vennale tuleb alati kuuletuda. Vaidlemise ajal olid lained muutunud järjest tormakamaks ja äkilisemaks, nagu tahaksid nad kedagi rünnata. Lapsed hakkasid kibekiiresti

jooksma. Nad said aru, et nende elu oli ohus. Järgnev lainerünnak aga tabas õde Mannit ja seetõttu oli ka vend sunnitud ründajale alistuma, sest õde ei saanud ju sellisesse olukorda üksi jääda. Mõlemad olid nüüd kistud suurde veekeerisesse. Kuna mardikad on nii väikesed ja lained nii tohutu võimuga, ei leidnudki nad oma olukorrale enam väljapääsu. Tuli lihtsalt oodata, et äkki sünnib ime ja laine jätab nad rahulikult taas rannaliivale maha. Seda aga ei juhtunud.

Meri oli jäänud rahulikuks, kuid lainetega olid nad kaldast liiga kaugele jõudnud. 5 sentimeetrit vett oli ju nende jaoks juba terve avameri! Nad vaid ootasid. Ootamise käigus aga ilmus välja pakaseonu, kes oma haamriga pisikesed põnnid vee külge kinni lõi. Seal ei saa nad ennast liigutada, isegi tuul pole selleks võimeline. Sellegipoolest ei ole neil eriti igav. Iga päev näevad nad inimesi, kes talvist merd ja randa uudistamas käivad. Nad on isegi pisut õnnelikud selle üle, et nad sellesse talvisesse ilusse haaratud on.

Tegelikult nad ikka veel ootavad, sest koduigatsus on suur. Ei tea mardikad siiaamaani täpselt, millal nad sealt vabanevad. Nad teavad, et varsti tuleb see hetk, kui päike oma soojustega pakaseonu minema peletab ja rahulikult lainetav meri mardikad uuesti kaldale päästab, et nad saaksid koju ema ja isa juurde minna.

Lilian Tennisberg Pärnu Vanalinna Põhikooli 9. a klassist

Jarjehoidja

Kuresaabastest taskukõrvitsani

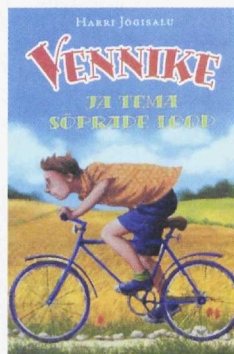
Harri Jõgisalu, kelle 85. sünnipäeva hiljuti tähistasime, on lisaks kirjaniku-ametile töötanud ka pedagoogina – nimelt bioloogia ja keemia õpetajana. Ka tema kirjatööd sisaldavad alati pisukest õpetuseiva. Kirjastuse llo kaudu ilmunud uus raamat **“Vennike ja tema sõprade lood”** pajatab ajast, kui teie isad-emad veel lapsed olid. Olgu praegu kuitahes rikkad ajad, kuresaabastega tänapäeva lapsed uhkel-dada ei saa!

“Jassil olid kuresaapad – päikesest pargitud ja tuulest tärgitud. Kevadel sai, kui käis mõned korrad vaatamas, kuidas pisikesed konnakullesed ujuvad. Paljajalu oli tiigi ääres mõnus paterdada.

Kuresaapad olid imelikud saapad: ei olnud pealseid ega paelu peal, isegi taldu polnud all, aga pigistasid. Õige hullusti siis, kui märjaks said.”

(“Kuresaapad”)

Kuidas kuresaapaid hankida, sellest saate teada Vennikese-jutte lugedes.

Kõneleva merisea lugu

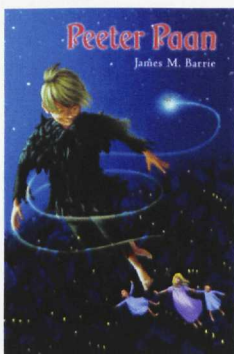
Kirjastuse Tänapäev sari “Minu esimene raamat” on kasvanud juba paraja riulitäie suuruseks. Nüüd pesitseb selles riulis ka merisiga. **Ketlin Priilinna** raamat **“Anna ja tema merisiga Julius”** rõõmustab eriti neid lapsi, kellel on kodus väike merisigala. Väikese tragi Anna kogemustest võib iga algaja meriseasõber nii mõndagi õppida, sest raamatu-merisiga oskab kõnelda! Lisaks õpetustele loeme raamatust ka Anna ja Juliuse seiklustest nii kodus kui ka lasteaias, nii et kui peres on närilistesõbralikke mudilasi, siis tasub neile kindlasti Anna merisea-lugusid ette lugeda.

Raamatule joonistas pildid **Reet Helisabeth Karm**.

Eikunagimaa pole kaugel

James M. Barrie “**Peeter Paani**” peaksid lugema mitte ainult lapsed, vaid ka nende vanemad. Sest mine tea: parimaski perekonnas võib juhtuda nii, et kui isa-ema õhtul külalt koju tulevad, näevad nad lastetoa akna taga kolme väikest öösärkides kuju ringi keerlemas – ja mitte pörandal,

vaid õhus! Mida siis tuleks teha – kas arvata, et tegemist oli silmamoondusega, sest tublid inglise kasvatuselapsed ei saa ju heast peast õhus hõljuda? Või tuleks jääda uskuma laste lugusid veidrast poisist, kes suudab imesid korda saata? Kuhu Peeter Paan iganes saabub, seal leiavad aset kummalised sündmused, mis ei pruugi alati lahedasti kulgeda... Peale Peetri tegutseb raamatus teisisi ebatavalisi kujusid – haldjaid, piraate ja punanahku. Fantaasiaküllased Eikunagimaa-lood kuuluvad lasteklassikasse ning nende põhjal on vändatud mitu filmigi.

Kristi Tarandi tõlgitud ja **Mari Kaljuste** kaunitult kujundatud raamatu ilmutas kirjastus Varrak.

Kotermanniga reisile!

Ka **Jaan Tangsoo** jutustus **“Kotermann Joko imeline reis läbi Eestimaa”** pajatab fantastilistest tegelastest. Lugejale, kes veel kotermanne ei tunne, selgitab autor kohe raamatu alguses: “Kotermannid on hästi väikest kasvu vanamehed, kes elavad laevades. Nad on nii pisikesed, et ulatuvad inimestele vaid põlvist saati.

Mõni on ka natuke pikem, aga mitte palju. Kuid lõppude lõpuks pole sellel mingisugust tähendust, kui pikk on üks või teine kotermann, sest kotermann on oma laeva hea haldjas ja haldjate juures ei tähenda pikk või lühike kasv midagi. Peaasi, et nad oleksid head, ja seda on kotermannid kohe kindlasti.”

Kuna kotermann Joko laev Birgitta langeb röövlite küüsi, siis satub peategelane laeva otsinguil roketesse sekeldustesse ning peab sekeldama Tuulispassa, Ebajala ja teiste süngete asjamees-tega. Kuid õnneks on raamatus ka heasüdamlikke tegelasi nagu kärnkonn Kärnu, karupoeg Potsu ja latikas Latu. Kunstnik **Ülle Marksi** mustvalged joonistused kujutavad neid ääretult armsatena!

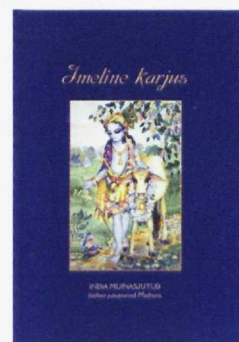

Imelised muinaslood Indiast

Neid, kes tunnevad huvi kaugete maade ja rahvaste vastu, rõõmustab kindlasti ilus muinasjuturaamat **“Imeline karjus”**, mis sisaldab eesti kirjaniku **Mathura** kogutud ja laste jaoks ümber jutustatud india muinasjutte ja kunstnik **Ann Doherty** värvikaid pilte. Kõiki lugusid ühendab peategelane – väike vallatu poiss Gopal, kes kannab korallidest käevõrusid, armastab võid näpata ja karjas olles pilli mängida. Lõpuks läheb Gopal koos vennaga kooli, kus õpib hoopis teistsuguseid asju kui meie siin. Ega meilegi teeks paha osata lilledest õhulaevu ehitada, võlukunsti abil oma välimust muuta ning lindude-loomade keelt kõnelda...

“Gopal ja ta vend õppisid, kuidas rahuldada iga inimese soove. Soove on tihti raske täita. Vahel võib kellelgi olla soov, mida pole võimalik täita. Siis tuleb sellest soovist jagu saada ja see on omaette kunst. Selle kunsti abil on võimalik teha vaenlasest sõber või mängida külgetõmbejõuga. Nad õppisid kunsti, kuidas esitada küsimusi ja anda neile kohe vastuseid. Nimelt on ka küsimuste õige esitamine omaette kunst. Kui küsimus esitada õigel moel, leiab küsija küsimusest kohe ka vastuse...”

Seda viimati nimetatud kunsti peaksid küll õppima kõik lapsed ja õpetajadki!

Pink Tank – kindlameelsus

■ Miks just Pink Tank? Kes mõtles selle nime välja?

„Polnudki üht kindlat inimest, kes nime välja mõtles. See tekkis kollektiivse ajurünnaku tulemusena. Pink tähendab õrnust ja naiselikkust ning tank osutab kindlameelsusele ja jõulisusele,“ ütleb Sandra. Tänavusel suvel oli Pink Tanki esimene etteastumine Paunküla puhkekeskuse jaanitulel. Nüüdseks on neid esinenud ka erinevatel välitüritustel. Kuid siiski põhiline töö on aset leidnud studios lugude salvestamisega. Selle töö vilju – raadiosingleid „Südamehäääl“ ja „Bye-bye-bye“ – saavad huvilised ka raadios kuulda.

■ Millist muusikat te vabal ajal meeleldi kuulate?

„Ma ei kuula mingit konkreetset esitajat või muusikastiili, vaid häid lugusid,“ ütleb Sandra, „Näiteks Gray Jules „Mad world“ on parimaid lugusid maailmas või siis Metallica „Nothing else matters.“ Mirjam kuulab muusikat vastavalt meeleolule, ehk siis valik on seinast sein. Liinale meeldib samuti väga erinev muusika: näiteks pop, rock, jazz, R’n’B ja klassika. Tema jaoks on eriti oluline lugude meloodilisus, lemmikute nimekiri ulatub Led Zeppelinist Eva Cassidyni.

Õrnus ja

Pink Tank sai alguse 2005. aasta lõpus. Vahepeal on bändi koosseisu muudetud, 2007. aasta algusest laulavad bändis kolm neidu: Mirjam Mesak, Liina Rätsep ja Sandra Nurmsalu. Kõik kolm on lõpetanud muusikakooli: Mirjam ja Liina klaveri erialal ja Sandra viiulil. Liina ja Sandra on „Tähtede laulu“ 2005. aasta võitjad, Sandra lisaks ka 2006. aastal. Mirjam võttis Gerli Padari taustalauljana osa selle aasta Eurovisiooni lauluvõistlusest Eesti eelvoorus looga „Partners in Crime“.

■ Mis muusikat ise viljelete?

„Läbivaks muusikastiilik on pop, mis on mõjutatud erinevatest stiilidest,“ seletab Sandra. „Näiteks on meil „Südamehääles“ rocki elemente, samas vokaalselt kujuneme souli poole.“ Pink Tanki suurimad eeskujud muusikamaailmas on Sugababes, Nelly Furtado ja Justin Timberlake. Millised on Pink Tanki tulevikuplaanid? „Lähitulevikus on plaanis anda välja kolmas singel. Hetkel käib töö plaadimaterjaliga. Samuti tahame palju esineda ja head muusikat teha,“ vastab Sandra.

■ Kas muusika on teie jaoks hobi või saab sellest tulevikus ka töö?

„Parim variant on muidugi see, kui on võimalus tegelda sellega, mida südamest armastad, ning kui see sind ka toidab. Muusika on hobi ja töö koos.“ Sandra arvab, et Eesti muusikamaailmas läbi lüüa ei ole lihtne, aga ka mitte võimatu. Kindlasti peab palju tööd tegema, kuid ka endasse uskuma ja hingega asja juures olema. Muidu ei saa asja. Pink Tanki neidudel kulub enamuse aeg muusikale, kuid vahepeal jõuavad lauljatarid ka muud teha. Liina õpib Tallinna Ülikooli Eesti Humanitaarinstituudis Lähis-Ida ja Aasia kultuurilugu Jaapani suunal. Mirjam õpib 32. Keskkooli teatriklassis, Sandra aga Georg Otsa nimelises Tallinna Muusikakoolis pop-jazz laulu.

Teler keset kodu, kodu keset linna...

Vahepeal on seriaaliaeg viis aastat edasi liikunud ning tegelaste elus üsna palju muutunud – Hannes elab üksi Toompeal suures korteris, Helen elab koos murdeikka jõudnud Henriga oma uue mehe juures, Sten ja Marina on lahus ning Stenist on saanud publiomanik. Näitlejate põhituumik on siiski samaks jäänud: Hannest mängib Martin Veinmann, Helenit Kleer Maibaum, Steni Indrek Ojari, Marinat Alina Karmazina ning Beritit Mirtel Pohla. Henri ja Karola rolli tuli aga uued osalised leida, kuna seriali kõige noorematel näitlejatel ei olnud kuidagi võimalik nii lühikese ajaga viis aastat vanemaks kasvada. Nii mängibki Henri Tamme asemel NO teatri näitleja Sergio Vares ning Karolat Karola Suviste asemel Arina Milišnikova. Annelly Adermannil jätkub sõnu vaid näitlejate kiitmiseks: „Te sobite tapediga nii hästi kokku!”

Karolat kehastav kuueaastane Arina leiti Kaisukaru lasteaiaist ning tema valikul sai määravaks tüdruku kakskeelsus – stsenaa-

Septembri alguses jõudis pärast pooleteistaastast pausi tele-ekraanile tagasi populaarne kodumaine serial „Kodu keset linna”. Stsenaristik on endiselt Kerttu Rakke, režissööriks aga Martin Korjus, kes eelmistel hooaegadel oli seriali juures teiseks režissööriks.

riumi järgi räägib ta ema Marinaga vene-, isa Steniga aga eesti keeles. Rõõmsameelse Arina jaoks on „Kodu keset linna” esimeheks telekogemuseks. Lasteaia on ta küll „Pöial-Liisi” etenduses Päsukest mänginud, ent rohkem tal näitlemisega kokkupuuteid ei ole olnud. Kuigi Arinale näitlejatöö meeldib, on see tema sõnul ka üsna raske: „Terve päev on vaja stsenaariumi õppida ja vahel tahetakse mind nagu pooleks rebida – ma pean teksti õppima, aga ema kutsub mind...” Oma teksti võib noor näitleja siiski veidi suupärasemaks muuta. Arina väidab, et ta on oma mängitava tegelase Karolaga mõneti sarnane: „Ta on natuke minu moodi, selline hea. Natuke minu emme moodi ka – päris emme, selle, kes on kodus.” Serialis mängib Karola ema Marinat Alina Karmazina. Arinale meeldiks olla populaarne nagu Madonna ning ta avaldab lootust: „Võib-olla näeb mind isegi president!”

„Kodu keset linna” on TV3 eetris argipäeviti kell 19:25.

Huvikeskuse Kullo ajalugu ulatub aastasse 1941. Läksin 2. septembril, lahtiste uste päeval, uudistama, milliseid vaba aja veetmise võimalusi pakub Eesti vanim ja suurim huvialakeskus.

Kullos saad laeva ehitada ja poplaule laulda

Jõudnud röömsavärvilise nimesildiga

maja juurde, nägin, et Löwenruh tiigi äärde on kogunenud palju uudishimulikke. Seal toimus mudelpaatide demonstratsioon. Rahulikult vees tekitasid laineid **laevamudelismi ringi** poiste uhked laevad. Üks sõidab kiiresti, teine hiilgab oma suurusega, kolmandal on uhke kaugjuhtimispult.

Laevade autorid on ringis käinud kes ühe, kes kolm aastat, kuid nad kõik ootavad ärevuse ja kannatamatusega uut hooaega, et ellu viia uued plaanid ning paberi peal joonistatu käegakatsutavaks mudeliks teha. Kui kaua aega võtab ühe säärase sõiduki tegemine? „Oleneb, kuidas teha. Kui teha päevas kolm-neli tundi tööd, siis aastaga võib valmis saada. Üldiselt on nii, et mida rohkem detaile, seda vaevanõudvam on töö. Kõik tahavad näha oma laevu vee peal sõitmas, kuid vähestel jätkub kannatust ja viitsimist, et sõiduk valmis saada,“ seletab üks vanematest ringiliikmetest. „Jaa, ega see kerge ei ole. Kõigepealt tuleb päris laeva joonis vähendada ja kõik mõõdud välja arvutada ning siis võib töö alata. Ega me ise neid laevu välja ei mõtle – kõik on originaalide vähendatud mudelid,“ lisab suure laeva omanik.

Rühma juhendajad Vladimir Kovaljov ja Juri Zurba ütlevad, et suvel toimuvad pidevalt mudellaevade võistlused nii koolilastele kui ka vanematele. Ringiliikmed käivad ka teistes riikides võistlustel – näiteks Soomes, Lätis ja Venemaal. Juhendajate arvates on tähtis, et poisid oskaksid oma kätega tööd teha ega kardaks haamrit või saagi.

Huvikeskuse koridorid on siiski üsna tühjad: mõned vanemad kõnnivad lastega ringi ning kiikavad udest sisse, kuid kõige enam võib kohata vanu tegijaid, kes sel päeval oma etteasteid näitavad. Teisel korrusel seisab aga koridoris kolm lauda ning noormehed panevad musti ja valgeid nuppe puidust mängulaudadele. Selgus, et tegu on **mõttemängude ringiga**, kuhu on oodatud lapsed alates 7. eluaastast. Tundides

õpitakse mängima rendžut, gomokut, bridži ja kabet. Samuti lahendatakse ülesandeid ning analüüsitakse partiisid. Mälu treenimiseks mängitakse ka Aliast ja Memoriini. Kuid tegevus ei piirdu ainult lava taga mängimisega – tihti toimuvad laagrid Karepal ja muudes kohtades. Käiakse turniiridel välismaal. Mõttemängud arendavad mõtlemist ning on muidu lõbusad!

Järgmisena köidab minu tähelepanu **saržiring**, kus joonistatakse portreesid ning püütakse välja tuua portreeritava iseloomulikke jooni ning miimikat. Joonistatakse ka lemmikloomade ja -lindude portreesid. Samas ruumis ootab huvilisi ka **kirjakunsti kursuse** juhendaja Heli Rohtla.

Kellele on kirjakunsti ring mõeldud? „Lastele alates 11. eluaastast kuni päris vanemate inimesteni välja,“ ütleb Heli Rohtla. Mida see ring endast kujutab? „Alustatakse kirjatähe kuju õppimisest, selle fantaseerimisest ning alles hiljem minnakse kindla alfabeedi juurde. Tähtis on mõista, et tähe kuju võib muuta, osata märgata erinevaid tähekujusid enda ümber. Mõtleme välja ka fantaasia alfabeedi – näiteks hüppe-ööri- või püksitähed, kus joonistame esemeid nii, et neist tuleksid tähed.“

Kellele soovitate siia ringi tulla? „Neile, kel vaja käekirja parandada. Siin õpetatakse tähti aeglasemalt kirjutama, mitte kiirustama. Samuti soovitatakse tulla neil, kes tunnevad, et tahavad joonistamise kõrvalt ka natuke teistsuguse kunstiga tegeleda. Kirjaga saab mõtteid edasi anda ning sõnumit huvitavaks muuta.“

Kullos on veel palju erinevaid ringe – seintel ripuvad **floristika ja taimedisaini, keraamika ja poplulustuudio, soome keele ja giidiõppe** ringidesse juhatavad sildid. Koridorides on ilus näitus ning, kuulus klaverimängu ja nähes uhkeid meisterdamistöid ja skulptuure, tekib tahtmine õppida nii ühte, teist kui ka kolmandat.

Huvilistel tasuks uurida ka Kullo kodulehekülge: <http://www.kullo.ee>

RACERS

UUS!

Teeme võidusõitu ja
hüppame koos autoga!
Kes hüppab kõige
kaugemale?

Bullet Run

8147

8135

MILLISEL AUTOL ÕNNESTUB ESIMESENA
HÜPATA ÜLE KÜTUSEAUTO?

Roheline Racers Sinisekollasega Racers Punane Racers

Tähista õige vastus X-iga

Nimi _____

Aadress _____

Õige vastus saada 5. novembriks 2007 aadressil: Hea Laps, Harju 1, Tallinn 10146

Disney Fairies

*Kas sa usud
haldjatesse.....*

*Joonista meile, millised on haldjad,
kes käivad Sinule tähetolmu puistamas
ja osale loosimises. Loosiratas võlub välja
25 imelist Disney Haldjate raamatut ja
30 Disney Fairies mängukomplekti.*

**Saada oma joonistus enne
31. oktoobrit (k.a) aadressil:**

*XS Mänguasjad,
Ülemiste keskus, Suur Sõjamäe 4,
Tallinn 10615*

**Kindlasti kirjuta joonistusele oma nimi,
vanus, aadress ja telefoninumber!**

*Loosimine toimub 2. novembril Ülemiste keskuse
parempoolsel laval õhtul kell 18.00.*

*Kõik joonistused pannakse üles
XS Mänguasjade kaupluse vaateaknale!*

*.....kõik algab
uskumisest!*

